

The Atmanand Prakash. REGISTERED No. B. 431.

श्रीमद्विजयानन्दसूरिसद्गुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः

श्रीमत् सम्यक्त्वरत्नं जिनमतललितं ज्ञानरत्नं गरिष्ठं
शुद्ध सद्गुणरत्नं भविजनसुखदं सारसंवेगरत्नम् ।
सद्भावाध्यात्मरत्नं गुणगणखचितं तत्त्वसद्बोधरत्नं
आत्मानन्दप्रकाशो दधिपरिमथनात् वाचकाः प्राप्नुवन्ति॥१॥

पु. १४. } वीर संवत् २४४३ फाल्गुन. आत्म सं. २१. } अंक ८ मो.

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा-भावनगर.

विषयानुक्रमशुद्धि.

नं०	विषय.	पृष्ठ.	नं०	विषय.	पृष्ठ.
१	श्री भावना तथा गुरुस्तुति.	१७८	७	अत्र विद्वान् मुनिराजानां आ-	
२	गुरुस्तुति. ...	१८०	८	वागमन. ...	१८८
३	जैन ऐतिहासिक साहित्य.	१८०	९	अथ आस नानुवा योऽय	
४	यास्त्रि गहन. ...	१८४	१०	द्विषा महोत्सव. ...	१८८
५	समाज सेवानी आवश्यकता.	१८८	११	वसादि प्रसंगे समाज उन्नति	
६	देवगुरु अने धर्म प्रत्ये कवे		१२	भारत लक्ष देवानी नृप. ...	२००
७	अविहङ्ग प्रेम होवो नोभये ?	१८३	१३	अथ आवलोकन. ...	२००

वार्षिक भूद्वय श. १) ४ पास अर्थ आना ४.

आनन्द प्रिन्टींग प्रेसमां शाह गुलाबचन्द लखुभाय्ये भाष्य-भावनगर.

તૈયાર છે !

“જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથ.”

તૈયાર છે !

શત્રુંજય તીર્થોદ્ધાર પ્રબંધ.

(સંસ્કૃત ગ્રંથ.)

સંપાદક—મુનિરાજ શ્રી જિનવિજયજી મહારાજ.

તિર્થાધિરાજ શ્રીશત્રુંજયના વર્તમાન ઉદ્ધારના કર્તા પ્રભાવક શ્રીકર્માશાહના સુનામથી ક્યો જૈન અબ્બણ્યો હશે? તેમજ તે મહાપુરૂષના પવિત્ર જીવનવૃત્તાંત જાણવા માટે કોણ ઉત્સુક નહિ થાય? આ પ્રયોગમાં એજ મહાપુરૂષનું વિસ્તૃત વૃત્તાંત આપવામાં આવ્યું છે. કર્માશાહ કોણ હતા? ક્યાં રહેતા હતા? શી રીતે તેમણે આ ઉદ્ધાર કર્યો વિગેરે જાણતો જાણવી હોય તો આ પુસ્તક ચરિત્ર વાંચો. આ પ્રયોગના કર્તા ખુદ તે વિદ્વાન છે, કે જેમણે એ ઉદ્ધાર કાર્યમાં સર્વથી મુખ્ય ભાગ લજાવ્યો હતો. શ્રીશત્રુંજય તીર્થનું આધુનિક અને પ્રાચિન પ્રમાણિક વર્ણન વાંચવું હોય અને તિર્થાધિરાજના મહત્વનું જ્ઞાન કરવું હોય તો એકવાર આ પુસ્તક અવશ્ય વાંચવું. આના પ્રારંભમાં સંપાદકે ૮૦ પૃષ્ઠ જેટલી વિસ્તૃત ભૂમિકા, રસીલી હિંદી ભાષામાં લખી છે, જેમાં અનેકાનેક ઐતિહાસિક હકીકતો લખવામાં આવી છે. પ્રારંભમાં આદિનાથ જગવાનના મહાન મંદિરનો સુંદર ફોટો પણ આપવામાં આવ્યો છે. કાગળ, છપાઇ, આઇડીગ વિગેરે સર્વે ઉત્તમ પ્રકારનું કરવામાં આવ્યું છે. કિંમત માત્ર ૧૦ આના, પોસ્ટેજ ભુદું.

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને ખુશખબર.

ચૌદમા વર્ષની અપૂર્વ ભેટ.

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને જણાવવા રમ લઈએ છીએ કે આ માસિકનું આ ચૌદમું વર્ષ ચાલતું હોવાથી જોના આઠ અંકો પ્રસિદ્ધ થઈ ચુક્યા છે, જેથી દર વર્ષ મુજબ આ વર્ષે પણ ધારા મુજબ પ્રત્યેક જૈન બંધુઓ અને બહેનોને પઠન-પાઠનમાં ઉપયોગી અવશ્ય જ્ઞેય, યોગ્ય દ્રવ્યાનુયોગનો (આગમનું રહસ્ય જણાવનાર) ખરેખરો ઉપયોગી ગ્રંથ અમારા કદરવાન ગ્રાહકોને આ વર્ષની ભેટની થુક તરીકે આપવાનું પસંદ કરવામાં આવ્યું છે. તે ગ્રંથનું નામ અને તે સખંધી હકીકત હવે પછીના અંકમાં સવિસ્તર આપવામાં આવશે. દર વર્ષે ધારા મુજબ નિયમીત ભેટની થુક આપવાનો કમ માત્ર અમારો જ છે. તે અમારા સુખ બંધુઓના ધ્યાન બહાર હશે જ નહિ.

આઠ માસ થયા ગ્રાહકો થઇ રહેલા અને તેમાં આવતા વિવિધ વિષયોનો આસ્વાદ લેનારા માનવંતા ગ્રાહકો ભેટની થુકનો સ્વીકાર કરી લેશે જ. એમ અમોને સંપૂર્ણ ભરોસો છે. છતાં અત્યારસુધી ગ્રાહક રહ્યા છતાં ભેટની થુકનું વી. પી. જે ગ્રાહકોને પાછું વાળવું હોય, અથવા છેવટે બીજા બહાનાં બતાવી વી. પી. ન સ્વીકારવું હોય તેઓએ મહેરબાની કરી હમણાં જ અમોને લખી જણાવવું, કે જેથી નાહક પોસ્ટના પૈસાનું નુકશાન સલાને ખમવું પડે નહિ તેમ જ અમોને તથા પોસ્ટખાતાને નકામી તસ્દીમાં ઉતરવું ન પડે. એટલી સુચના દરેક સુજા ગ્રાહકો ધ્યાનમાં લેશે એવી વિનંતિ છે.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिज्ञूतेन संसारिजन्तुना
 शारीरमानसानेकातिकदुकदुःखोपनिपात-
 पीनितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
 पदार्थपरिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૪] વીર સંવત્ ૨૪૪૩, ફાલ્ગુન આત્મ સંવત્ ૨૧. [અંક ૮ મો.

શ્રી ભાવના સ્તુતિ.

સગ્ધરા.

જેના થોગે અવનિતલમાં ધર્મસૂર્ય પ્રકાશે,
 જે ભાવ્યાથી ભવિ હૃદયમાં શ્રી દયાધર્મ ભાસે;
 જે પ્રાણીને પ્રગટ કરતી મુક્તિનો માર્ગ સારે,
 તેવી આરે ભવિકજન સૌ ભાવના ચિત્ત ધારે.

૧

ગુરુ સ્તુતિ.

જે દેશના^૧ ગર્જનથીજ ગાળે, ચારિત્રવિદ્યુત ચળકાવી રાજે^૨;
 વર્ષાવતા જે શુભ તત્ત્વવારિ^૩, નમો સદા તે ગુરુ અંબુ^૪ ધારે.

૨

૧ દેશનારૂપી ગર્જનાથી. ૨ વિરાજે-શોભે. ૩ શુભ જ્ઞાનતત્ત્વરૂપી જળ.

૪ ગુરૂરૂપી વર્ષાદે.

૧૮૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

અર્હમ.

(રાગ કંવાલી.)

દેવસ્ત્વમેવ ભગવન્ જ્ઞાતં મયેતિ સમ્યક્ ।
 અન્યો ન ત્વત્સમાનો જ્ઞાતં મયેતિ સમ્યક્ ॥
 રાગાદિદોષરહિતો મહિતો નરામરેન્દ્રૈઃ ।
 દેવાધિદેવ ત્વત્તો દેવોઽસ્તિ નૈવ સમ્યક્ ॥
 સ્યાદ્વાદી ત્વં નયજ્ઞો નયવાદયુક્તવચનૈઃ ।
 બ્રૂષે પદાર્થ સાર્થ જ્ઞાતં મયંતિ સમ્યક્ ॥
 વસ્તુ કથશ્ચિદસ્તિ નાસ્તિ કથશ્ચિદંવમ્ ।
 નિત્યં તથાહ્યનિત્યં ગદિતં ત્વથેતિસમ્યક્ ॥
 ક્રોધાગ્નિનાતિદગ્ધં માનાહિનાતિજગ્ધમ્ ।
 વદ્ધં હિ નાથ માયા-જાલેન હંત સમ્યક્ ॥
 લોભાબ્ધિ મયમાધિ-વ્યાધિભિઃપીડિતં મામ્ ।
 જાનાસિ કિં બ્રુવેહં પાહિ જિનેશસમ્યક્ ॥
 મત્તેભસિંહદલને સૂરા ન મારહનને ।
 કન્દર્પદર્પહરણે સૂરસ્ત્વમેવ સમ્યક્ ॥
 આત્માનમાત્મના સહ સામ્યં કુરુમમાર્દન ।
 દેહ્યાત્મલક્ષ્મીર્હર્ષ વલ્લભદેવ સમ્યક્ ॥

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

ખંડગિરિ-ગુહાના વિષયમાં અન્ય ઉલ્લેખ.

[ખંડગિરિની હાથીગુહાવાળો જૈન નરપતિ ખારવેલનો શિલાલેખ, જે સ્વર્ગસ્થ ડૉ. પંડિત લગવાનલાલજી ઇન્દ્રજીએ બહુજ પરિશ્રમ લઈ ઉત્તમ રીતે પ્રકાશમાં આણ્યો છે, તે આગળના અંકોમાં આપવામાં આવ્યો છે. તે લેખ અને ગુહાઓના વિષયમાં, આર્કિઓલોજીકલ સર્વે ઓફ ઇન્ડિયાના સન્ ૧૯૦૨-૩ ના એન્યુઅલ રીપોર્ટમાં (પૃષ્ઠ ૪૦) મી TH. Bloch નો એક લેખ પ્રકટ થયો છે.

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૧૮૧

એ લેખ, ખારવેલના લેખના વાંચકોને ઉપયોગી હોવાથી, એનો ગુજરાતી અનુવાદ અત્રે આપવામાં આવે છે. આગળ ઉપર એક બીજા પણ બંગાળી વિદ્વાનનો એ વિષયનો લેખ આપવા વિચાર છે.]

પ્રેષક-મુનિ જિનવિજય.

ઓરિસ્સા (Orissa) માં ભુવનેશ્વરથી પશ્ચિમમાં ચાર મૈલ દૂર આવેલી નીચી અને બેવડાં શિખરોવાળી ખંડગિરિની ટેકરીની આબુખાબુએ આવેલી ગુહાઓને હિંદુસ્તાનની પશ્ચિમ ખાબુમાં આવેલાં કોતરેલાં મંદિરો જે ઘણાં લબ્ધ છે તેમની સાથે સરખાવી શકાય તેમ નથી. તે તો માત્ર સાદાં અને નાનાં ભોંયરાં છે, કેટલીક ગુહાઓને આગળ કોતરેલી કિનારીવાળા તથા સ્તંભ ઉપર રહેલા ઓટલા છે. પુરાણવસ્તુશોધકને તો આ ટેકરી ઉપર જે વધારે ઉપયોગી થઈ પડે તે “મહા મેઘવાહન” (જેનો હાથી મોટા વાહણા જેવો છે) રાજા ખારવેલનો “ હાથીગુંફા લેખ ” છે. સંસ્કૃત સાહિત્યના વાંચકોના વાંચવામાં ‘મહામેઘવાહન’ શબ્દ ઘણીવાર આવ્યું હશે. આ લેખ તદ્દન ઐતિહાસિક છે જે હિંદમાં પ્રથમ જ છે. તેની શૈલી રાજા ડેરીઅસ (Darius) ના બેહિસ્તુન (Behistun) લેખના જેવી છે, પણ હુદ્દેવે આ લેખ એક બરડ શિલા ઉપર કોતરેલો છે તેથી ઘણો વખત જવાને લીધે તેના કેટલાક અક્ષરો જતા રહ્યા છે.

પરંતુ આ ગુહાઓ વિષે એક બાબત જાણવા જેવી છે. એ બધી જૈનોના ધાર્મિક કામો માટે કરવામાં આવી છે અને કેટલાક સૈકાઓથી તેમાં જૈન સાધુઓ રહેતા હતા એમ જણાય છે. ટ્રાન્ઝેક્શન્સ ઓફ ધી કોન્ગ્રેસ ઓફ ઓરીએન્ટાલીસ્ટ્સ એટ લીડન (Transaction of the Congress of Orientalists at Leyden) માંના એક લેખમાં લગવાનલાલ ઈંદ્રજીએ હાથિગુંફા તથા બીજા નાના લેખોનો શુદ્ધ પાઠ અને તરજુમો આપેલો, તે ઉપરથી આ બાબતની શોધ લાગી છે. હાથિગુંફા લેખમાં પ્રથમ જૈન લોકોનું આશીર્વાદાત્મક સૂત્ર આવે છે, તથા સ્વર્ગપુરી ગુહાના એક બીજા લેખમાં એમ જણાવવામાં આવ્યું છે કે આ ગુહા અહીંના પ્રસાદથી-(નામ જતું રહ્યું છે) રાજાની પટ્ટરાણી જે લાલક રાજાની પુત્રી છે, તેણે કલિંગના સાધુઓ માટે કરાવી છે. ત્યારબાદ ખંડગિરિમાં જૈનો રહ્યા હતા, એ બાબત આ ગુહાઓમાં રહેલી જૈન પ્રતિમાઓ તથા ઉદ્યોતકેશરિના વખતના લેખ (ઇ. સ. ના ૧૧ મા સૈકામાં) ઉપરથી સાબીત થાય છે; આ લેખમાં શુભચંદ્રનાં કુળ તથા ગણ આપેલાં છે. અને આ શુભચંદ્રનો શિષ્ય કુલચંદ્ર તેમાંની એક ગુહામાં રહેલો હતો અને તે જેના ગુફની માફક જૈન ધર્મ પાળતો હોવો જોઈએ. વળી ખંડગિરિ ઉપર હાલનું એક જૈન દેવાલય છે, જ્યાં કટકના જૈન હુકા-

૧૮૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

નદારો પૂજા નિમિત્તે પ્રતિવર્ષે એક વખત લેગા મળે છે. એટલી વાત તો ખરી કે આ ગુહાઓમાં કરેલાં કોતરકામો જૈન રીતિનાં હોય તેમ લાગતાં નથી, પણ જરાએ ઐશ્વર્યનાં હોય તેમ પણ લાગતું નથી. વૃક્ષપૂજા, હાથીઓ, લક્ષ્મી, સૂર્યદેવ, સ્વસ્તિકા ચિન્હ તથા અન્ય ચિન્હો પૂર્વે હિંદુસ્તાનમાં સ્વાભાવિક રીતે કારીગરો કાઢતા હતા. જગન્નાથનું ભીંત ઉપર ચિતરેલું એક ચિત્ર છે તે સિવાય એક હિંદુ આકૃતિ મને યાદ આવે છે તે ગણેશગુપ્ત (લગભગ ૮૦૦ થી ૧૦૦૦ વર્ષની બુની) ની પાછલી દિવાલ ઉપર કોતરેલા ગણેશની છે. તે વખતે કદાચ હિંદુ સાધુઓ આ ગુહાઓમાં રહેતા હોય પણ ક્યારે જૈનોએ આ ગુહાઓનો ત્યાગ કર્યો એ ખરી રીતે જાણવાને આપણી પાસે સાધન નથી; માત્ર પુરીના દેવાલયના ઇતિહાસમાંની એક અવ્યક્ત દંતકથા છે, જેમાં કહેલું છે કે કોડગંગાના પૌત્ર મહનમહાદેવે ભુવનેશ્વરની આબુખાબુની ટેકરીઓમાં રહેતા જૈન તથા ઐશ્વર્ય સાધુઓ ઉપર બુલમ ગુબર્યો. જો આ વાત ખરી હોય તો તે ઇસ્વીસનના ખારમા સૈકાની આખરમાં બની હોવી જોઈએ*

આ ગુહાઓની મિતિ નક્કી કરવામાં ઉપર કહ્યા તે લેખો ઉપરજ માત્ર આધાર રાખવો પડે તેમ છે. ભગવાનલાલ ઇંદ્રજીએ પ્રથમજ શોધી કાઢ્યું કે હાથિગુંફા લેખમાં ખારવેલ પોતાના રાજ્યના તેરમા વર્ષને મૌર્યકાળનું ૧૬૫ મું વર્ષ ગણે છે. મારા ધારવા પ્રમાણે આ સંવત્ મૌર્યરાજ્ય સ્થાપક ચંદ્રગુપ્તના રાજ્યાભિષેકથી શરૂ થઈ; અને, અશોકે કલિંગ જીત્યું ત્યારથી શરૂ થઈ એ ભગવાનલાલનો મત ખરો નથી. આ મિતિ લગભગ ઇ. સ. પૂર્વે ૧૫૫ થાય. ઉપર કહ્યા પ્રમાણે એક ગુહા ખારવેલની પટ્ટરાણીએ કરાવી હતી; તથા અન્ય ગુહાઓ એક રાજા જેતું નામ વક્રદેવ એમ વાંચવામાં આવ્યું છે અને જે પોતાને મહામેધવાહન કહે છે તેની તથા વડુકરાજની ભેટ છે. આ બંને ખારવેલના પુત્ર હશે. તેથી આ ગુહાઓ ઇ. સ. પૂર્વે બીજા સૈકાની મધ્યમાં થઈ હશે એમ માની શકાય. કેટલીક મુખ્ય મુખ્ય ગુહાઓ જેવી કે રાણીનૌર, ગણેશગુપ્ત તથા અનન્તગુંફામાં અંદર કરેલાં કોતરકામોની શૈલી ઉપરથી સ્પષ્ટ રીતે ઉપરોક્ત મિતિ ખરી લાગે છે અને તેના પહેલાં તેમની મિતિ ગણુની એ અપોગ્ય લાગે છે. પણ ઉપર કહ્યા તે રિપોર્ટમાં આબુ મનમોહન ચક્રવર્તી એમ કહે છે કે જે ગુહાઓમાં સાદુંજ કોતરકામ છે તે ગુહાઓ વધારે કોતરકામવાળી ગુહાઓથી બુની છે. આ વિગતની વિરૂદ્ધમાં ઘણું કહી શકાય તેમ છે. આજું અગર ગાદું કોતરકામ કરાવવું એ દાતાની બક્ષિસ ઉપર

* આબુ મનમોહન ચક્રવર્તી એમ. એ. ના “ નેટ્સ આન ધી રીમેન્સ ઇન ધૌલી ઍન્ડ ઇન ધી કેસ ઓફ ઉદયગિરિ ” પાનું ૯ માં બુઓ.

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૧૮૩

આધાર રાખે છે, નહિ કે તે કારિગરીની પ્રગતિ છે. અને મારા મત પ્રમાણે સાદી ગુહાઓ પાછળથી જ્યારે ખારવેલ અને તેના અનુગોની સહાય જહી રહી ત્યારે કરેલી છે.

વચલા વખતનું કોતરકામ ઇ. સ. ૮ થી ૧૧ સૈકાની વચમાં થયેલું હશે એમ કહી શકાશ. વળી એક ગુહા જેમાં આવાં ઘણાંજ કોતરકામો છે તેમાં ઉદોત કેશરિના વખતનો એક લેખ છે જે ચોક્કસ નથી તોપણ ઇ. સ. ના અગીઆરમાં સૈકાનો છે. પણ સાથે સાથે કબુલ કરવું જોઈએ કે જે ગુહાઓમાં વચલા (mediatval) વખતની જૈન પ્રતિમાઓ છે તે પ્રતિમાઓ ખરેખર તેટલા વખતની જુની હોવી જોઈએ તેમ નથી; કારણ કે જુની ગુહાઓમાંની એક ગણેશગુફામાં ભીતમાંથી કોતરેલી ગણેશની પ્રતિમા છે તે ત્યારપછી થયેલી છે.

મેં ઉપર કહ્યું તે પ્રમાણે હાથિગુંદ્ર લેખ જે ખરડ શિલા ઉપર છે તે ઘણા-ખરો જતો રહ્યો છે, જે અક્ષરો જતા રહ્યા છે તે ફરીથી મૂકવા એ પ્રશ્ન નથી; પણ તેને રાખવાને માટે તેની આગળ એક ઓટલો ચણવામાં આવ્યો છે જેથી તેના ઉપર સૂર્યના તાપની તેમજ ચોમાસાની અસર થાય નહિ. આ ઓટલો એવો બાંધવામાં આવ્યો છે કે લેખ જે છાપરાની નીચે છે તે સરલતાથી વાંચી શકાય પણ આ લેખ જમીનથી ઘણો ઉંચે છે તથા ઘણા અક્ષરો આછા અને અસ્પષ્ટ થઈ ગયા છે તેથી આ અક્ષરોની ખરોખર તપાસ કરવાને માટે એક પાલખ જોઈએ, લગભગ ૧૮૩૫ માં જ્યારે કિટુ (Kittoe) એ નકલ કરી ત્યારબાદ ઘણા અક્ષરો ખરી ગયા છે. તેથી આ નકલની વારંવાર જરૂર પડે તેમ છે. જો કે કિટુ આ લેખ સમજવાને અશક્તિમાન હતો તોપણ તેણે ઘણીજ ચોક્કસાઈ રાખેલી છે, વળી એક બીજી નકલ પ્લાસ્ટરમાં કરેલી છે જે ઈંગ્લીશન મ્યુઝીઅમમાં છે અને જે મી. એ. ઇ. કેડી (Caddy) એ ઇ. સ. ૧૮૯૬ માં કરી હતી.

ગણેશગુફાની આગળના ઓટલા સુધી જતાં પગથિયાંની બે બાજુએ પ્રથમ, બે હાથીઓ હતા જે પોતાની સૂંઢવડે કુલ અગર ફળ ઉપાડતા હતા. આ બંને હાથીઓની મૂર્તિઓ ભાંગેલી જણાઈ છે તથા ગુફાની આગળ નાંખેલી છે. હાલ તે ફરીથી ઉભી કરવામાં આવી છે અને એકને બીજા સાથે મેળવીને તૈયાર કરવામાં આવી છે, આ ગુફાનું નામ બે હાથીઓ ઉપરથી 'પડેલું' હશે જો કે પ્રથમ આ બે હાથીઓ ગણેશને લીધે મૂકેલા છે એમ નથી પણ માત્ર શોભાને માટે છે. ગયામાં વિષ્ણુપાલના દેવાલય નજીક એક નાની દેવકુલિકામાં હાલ એક એવુંજ તથા એ અરસામાં બનેલું હાથીનું બાવલું છે. જેને ત્યાં ગયાગજ તરીકે પૂજે છે. તેનું મૂળ શોધી શકાતું નથી.

૧૮૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ખંડગિરિના દક્ષિણ શિખરને ખંડગિરિ કહે છે તથા ઉત્તર શિખરને ઉદયગિરિ કહે છે; અને તન્તુઆ ગુહાઓ બે નાનાં લોંચરાં હોઈ દક્ષિણ શિખર ઉપર એકબીજાની ઉપર આવેલી છે. તન્તુઆ એટલે જળમાં ડુબકી મારતું પક્ષી અને દ્વાર ઉપરની કમાનો ઉપર કાઢેલાં પાણીમાં ડુબકી મારતાં પક્ષીઓ ઉપરથી ગુહાનું નામ પડેલું હશે. તેમની પાસે તેન્તુલી ગુહા છે તેનું નામ, તેની આગળ આવેલા એક તિન્તિલિ ઝાડ ઉપરથી પડેલું છે આ ત્રણે ગુહાઓ જે નાના કદની તથા થોડી જરૂરીઆતની છે તે જુની શૈલીની છે અને તેમને સમરાવવાની ઘણી જરૂર હતી. તેથી કરીને તેમનો છાપરાનો તથા સ્તંભનો પડી ગયેલો ભાગ સમરાવવામાં આવ્યો છે તથા તેની આગળ પાછળ જમા થયેલો કચરો તથા ઝાડવાં કાઢી નાંખવામાં આવ્યાં છે. શતધર ગુહા જેમાં વચલા વખતનાં કોતરકામો છે તેને પણ સમરાવવામાં આવી છે તેની આગળની હાલની એક ઇમારત પાડી નાંખવામાં આવી છે તથા જુની શૈલી પ્રમાણે જ એટલાને આધારરૂપ ચણવામાં આવ્યો છે. ઘણી મરી ગુહાઓને અંદરથી સાફ કરવાની તથા ઉંચેની કોતરેલી કિનારીને સાફ કરવાની કોશિસ કરવામાં આવી હતી પણ સફળતા થોડી મળી છે. તોપણ તેમાં કેટલોક સુધારો થયો છે. જ્યાંસુધી હાલના ચોગીઓ તથા સન્યાસીઓ ત્યાં રહે છે અને પોતાનો ખોરાક રાંધે છે ત્યાંસુધી અંદરથી સાફ થઈ શકશે નહિ. વળી આ સન્યાસીઓને ગુહાઓમાંથી કાઢી મૂકવા એ લોકોને અણગમતું છે તથા કેળવાયલા હિંદુઓ પણ એમજ માને છે કે આવી ગુહાઓમાં રહેવાનો સન્યાસીઓનો હક છે કારણ કે આવી ગુહા કરવાનો મૂળ હેતુ એજ છે.

ચારિત્ર ગદન.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૬૩ થી શરૂ)

હવે પ્રશ્ન એ ઉપસ્થિત થાય છે કે “સારી ટેવો ઉપજાવવા માટે શું કરવું?” ઉત્તર તૈયાર છે, અને તે આ પ્રમાણે છે:- “તમારા મનમાં એક ઇષ્ટ માનસમૂર્તિ (mental image) રચો, અને તે મૂર્તિની આસપાસ, તે મૂર્તિને અનુરૂપ ટેવને ઉપજાવો.” સ્પષ્ટતાને ખાતર ચાલો અધિક વિવેચનમાં ઉતરીએ.

આપણી આસપાસ આપણે જે કાંઈ સ્થૂળ રચનાવાળી સૃષ્ટિ જોઈએ છીએ તે બધી એક માનસીક ચિત્રને અનુસરીને બાહિર્ભાવ પામેલી છે. વ્યક્ત કે અવ્યક્ત-પણે એક માનસીક ચિત્રને જ અનુસરીને બધી સ્થૂળ ઘટનાઓ રચાતી માલુમ પડે

ચારિત્ર ગઠન.

૧૮૫

છે. કેટલીક રચનાઓ મનુષ્યના આંતર ચિત્રને અનુસરીને, કેટલીક પશુઓના મન-
ને અનુસરીને અને કેટલીક દીવ્ય સત્ત્વની યોજનાને અનુસરીને રચાયેલી હોય છે.
વિશ્વનો નિયમ જ એ પ્રકારે છે કે પ્રત્યેક રચના પ્રથમ આંતર જગતમાં હોય છે
અને ત્યાંથી તે સ્થૂળ જગતમાં અવતરણ પામે છે. ચારિત્રની રચના સંબંધે પણ
તેમજ છે. જ્યારે આપણે એક ઘરની રચના કરવા માગીએ છીએ ત્યારે આપણે
શું કરીએ છીએ ? પ્રથમ આપણે “ઘર” ની એક સામાન્ય લાવના મનમાં રચીએ
છીએ. તે પછી તે ઘર કેવી જાતનું કરવું તેનું વિશેષ મનોમય ચિત્ર ઉપજાવીએ
છીએ, તે પછી તે ઘરની બાંધણી, ઘાટ, સામગ્રી, બારી બારણા વિગેરે કેવા કરવા
તે સંબંધી સવિશેષ વિગત નક્કી કરીએ છીએ. તે પછી કદાચ કોઈ મીઝીને પુછીને
આપણે પ્લાન ઘડાવીએ છીએ. આ પ્લાન અથવા યોજના એ શું છે ? આપણા
માનસીક પ્લાનનું કાગળ ઉપરનું અવતરણ માત્ર છે. અને તૈયાર થયેલું મકાન
એ શું છે ? આપણા માનસિક ચિત્રનું બીજું સવિશેષ અવતરણ અથવા સ્થૂળ
બહિર્ભાવ છે (Physical expression) છે. આપણી કદંપનાની મૂર્તિ બાહ્યભાવ
(Objectification) પામે છે. અને તેજ પ્રમાણે બધા જ સૃષ્ટ પદાર્થોના સંબંધે
સમજવું બ્યાજબી છે. જ્યાં જ્યાં રચના છે, ઘટના છે, વ્યવસ્થા છે, ત્યાં અવશ્ય તે
સર્વની પૂર્વગામી યોજના, પ્લાન, બુદ્ધિગત ચિત્ર. અથવા માનસ લાવના હોવી
જ જોઈએ.

અને તેજ પ્રમાણે જ્યારે આપણે આપણા ચારિત્રમાં કોઈ ઇષ્ટ લક્ષણો ઉપ-
જાવવા માગીએ છીએ ત્યારે પ્રથમ તો આપણા માટે આ પ્રમાણે કરવું બ્યાજબી
છે. આપણે કેવા થવા માગીએ છીએ, અથવા આપણા ચારિત્ર બંધારણમાં શું તત્વો
જોવા ને આપણે ઇતેજર છીએ તેનું સ્પષ્ટ, સુરેખ, માનસ-ચિત્ર રચવું જોઈએ.
આ એક અત્યાવશ્યક પ્રથમનું પગથીયું છે. તમારા માનસચિત્રને બને તેટલું સ્પષ્ટ
શંકા અને ગોટાળા વિનાનું; ચોખ્ખું અને વિગત સહિત રૂપરેખાઓથી પરિપૂર્ણ
રચો, અને તે ચિત્રને તમારા મન સાથે સજ્જડ જડી રચો. એ ચિત્ર જ તમારી
ચારિત્રની ઇમારતનો પાયો છે. એ પાયાની ઉપરજ તમારું ભાવીનું ચણતર થવાનું
છે. એ યોજના (Design) ને અનુસરીને જ તમારે રચનાત્મક કાર્ય (Construc-
tive act) કરવાનું છે. એ ચિત્ર ઉપર મનને વિરામ પમાડો, તેની પૂર્ણ કરો. જેને
કોઈ પ્રકારનો જીવનઉદ્દેશ છે તેમણે તો આ માનસમૂર્તિનું પૂર્ણ કરવું જોઈએ.
સ્થૂળ મૂર્તિપૂર્ણ પણ જો આ ઉદ્દેશને કોઈ અશે સિદ્ધ કરી શકતી હોય તો હમે
તેને પણ કર્તવ્ય માનીએ છીએ. વિશ્વને “મૂર્તિપૂર્ણ” વિના ચાલતું નથી-ચાલે
તેમ પણ નથી. હાલ તો આપણે આપણા પ્રસ્તુત વિષયને છોડીને અવાંતર વિ-

૨૮૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પયમાં ઉતરવું યોગ્ય નથી. પરંતુ એટલું તો કહીશું કે જ્યાં મૂર્તિ-પૂજા નથી ત્યાં પ્રગતિ, વિકાસ કે ઉત્ક્રાંતિ નથી. પણ મૂર્તિ-પૂજા કયા સ્થાને નથી ? બધે જ છે.

કલ્પના વડે એ ઇષ્ટ લક્ષણોને તમારી ચારિત્ર ઘટનામાં જુઓ, અને જાણે તે તમારામાં અત્યારેજ છે તેમ વર્તો. તે પ્રમાણે તમારું વર્તન છે, અને જીવનના પ્રત્યેક પ્રસંગમાં તમે તે લક્ષણોનો પરિચય આપો છો, એમ મનોમય જુઓ. ગમે તેવા પ્રબળ પ્રલોભના પ્રસંગમાં કે ગમે તેવા વિકટ મામલામાં તમે તે લક્ષણોને ત્યાગ નથીજ કર્યો, એમ કલ્પનામાં નકી કરો. એ લક્ષણોને જતું કરવાનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થયો હોય, તેને લક્ષણોનાર છોડી દેવાથી તમને સોટો લાલ થતો હોય છતાં તમે તેને ખંત, ઉત્સાહ, ધૈર્યથી સતત પણે વળગીજ રહ્યા છો, એમ કલ્પનામાં જુઓ, વખતના વહેવા સાથે આ ચિત્રનો તમારા જીવનમાં ગહિર્ભાવ થયા વિના રહેશે નહીં. કલ્પનાના જળ વડે સિંચાએલું ચારિત્રનું બીજ મનોમય ભૂમિકાની માટીમાંથી બહારના આકાશમાં અવતરણ પામશે તે પછી એ લક્ષણોને અનુસરતું જીવન અને વર્તન તમને સ્વાભાવિક, પ્રકૃતિ-જાત, સહજ થઈ પડશે. પછી તે પ્રમાણે વર્તવામાં તમને સુદૃઢ મુશ્કેલી પડવાની નહીં. ક્રમે ક્રમે તે લક્ષણો એટલું બધું તમારા મનમાં ઊંડા મૂળ ધાલશે કે તે “દેવ” રૂપ બની જશે. અને તમારા સમગ્ર પ્રવર્તનમાં એ “દેવ” પદે પદે પરિચય આપ્યાજ કરશે.

ઘણા વ્યવહાર ડાયા મનુષ્યો હુમારી આ વાતને હસી કાઢશે. કદાચ તમે પણ વાચક બંધુ ? એ કોટીમાં વિરાજતા હશે તો મનમાં ને મનમાં બોલતા હશે કે “આ તો બધી કલ્પના જાળ છે, દિવસે આવેલું ઢંગ ધડા વીનાનું સ્વપ્ન માત્ર છે. બહુ તો આ એક (Theory) છે, પરંતુ વ્યવહાર ડહાપણને અને આવા મનોમય ચિત્રને કશોજ સંબંધ નથી. જેર ! તમને હુમારી વાતને હસી કાઢવાની છુટ છે, પણ તેજ વખતે હમને પણ તમારા તરફ હસવું આવ્યા વિના રહેતું નથી. કેમકે આ ઉપરોક્ત નિર્ણય હજારો સમર્થ મનોવિજ્ઞાન શાસ્ત્રીઓના અનુસરવું પરિણામ છે, અને તે એક સિદ્ધ મનોવિજ્ઞાન શાસ્ત્રીની બીના છે. હજારો મનુષ્યોએ તે યોજનાને અનુસરીને પોતાના ચારિત્રમાં અદ્ભુત પરિવર્તન કરેલું છે, અને હજારો મનુષ્યોએ “નવું જીવન” મેળવ્યું છે. સમર્થ જ્ઞાની પુરૂષોના નિર્ણયને ન્યારે તમે હસો ત્યારે હમને તમારા અજ્ઞાન ઉપર હાસ્ય આવતું કેવી રીતે અટકે ?

ઉપરોક્ત વિધિવડે મનુષ્ય ધારે તો પોતાના નૈતિક જીવનને ઉચ્ચ કોટીનું બનાવી શકે છે એટલું જ નહીં, પણ તે તેની આસપાસના સ્વરૂપ રચવા પણ શક્તિમાન બને છે. તેના નિત્ય જીવનમાં વિજય મેળવવા માટે જે લક્ષણોની તેને જરૂર છે તે પણ તે પ્રાપ્ત કરી શકે છે, જેનામાં ખંત નથી, સળંગ સતતપણે કામ કરવાની ધીરજ

ચારિત્ર ગઠન.

૧૮૭

નથી તેઓ આ યુક્તિથી એ ઇષ્ટ લક્ષણને પોતામાં જમાવી શકે છે. તેણે ખંતનું મનોમય ચિત્ર રચીને તેની “ પૂજા ” કરવી જોઈએ, પોતાને તેવો કલ્પનામાં જોતાં શીખવું જોઈએ, કાર્યમાં તેણે તે ચિત્રને અનુસરતું જીવન ગુજારવું જોઈએ અને એમ કરતા કરતા એ વર્તન “દેવ” રૂપ અને ત્યારે તે ચારિત્રનો વિભાગ બને છે. તેજ પ્રમાણે જેઓ બહુ બીકણ, પગલે પગલે ડર ખાવાવાળા અને ભીડ છે તેમણે પોતાની કલ્પનામાં પોતાને નિર્ભય, નિશ્ચિંત, પરમાત્મસત્તાવડે સુરક્ષિત હોવા જોઈએ. અને ક્રમે ક્રમે તે લક્ષણ તેના જીવનમાં સંક્રાન્ત થયા વિના રહેશે નહીં, એવું એક પણ લક્ષણ નથી કે જે આ પ્રકારે વિકસાવી ન શકાય. ચારિત્રગઠનની આ યોજનાવડે હજારો મનુષ્યોએ પોતાની જાતને નવી જ બનાવી દીધી છે.

આ માર્ગમાં જે કોઈ મોટામાં મોટી મુશ્કેલી હોય તો તે એજ છે કે લોકોને પોતાના બળમાં વિશ્વાસ નથી. તેઓ ધારે તેવા બનીશકે તે વિષયમાં તેમને બહુજ શંકા રહેતી હોય છે. “ હું કરી શકીશ ” એટલુંજ વાક્ય અર્થ સહિત જો તેઓ કદાચ બોલી શકે તો તેઓ પોતાના જીવનમાં અદ્ભૂતકેરકાર કરી શકે તેમ છે. પરંતુ કમનસીબે તેઓ એમજ મનવડે નક્કી કરીને બેઠા હોય છે કે “ અમે તો જેવા છીએ તેવા ને તેવાજ રહેવા નિર્માયા છીએ ” તેમને એટલું ભાન થાય તો કેવું સાડ કે તેમની આત્મઘટનાનું કામ આ ભૂમિકાએ હજી પરિસમાપ્ત થયું નથી, પરંતુ હજી પૂર્ણતાની પ્રાપ્તિ સુધી આગળને આગળ ચાલવાનું છે. પોતાને જેવા થયું હોય તેવું બનવાનું બીજા પ્રત્યેક અંતઃકરણમાં રહેલુંજ છે. લોકો માનતા હોય છે કે કલ્પવૃક્ષ માત્ર દેવ ભૂમિકામાંજ છે, આ મર્ત્ય ભૂમિમાં તો માત્ર લીંબડા, બાવળ અને કેરડાના વૃક્ષોજ છે. પરંતુ તે વાત ખરી નથી. કલ્પવૃક્ષ પ્રત્યેક અંતઃકરણમાં સહજ પણે વિરાજેલુંજ છે. અને તે માગ્યા મુજબ સર્વ કોઈને આપ્યેજ જાય છે. માત્ર ખામીજ એ છે કે લોકોને માગતા આવડતુ નથી. પરંતુ જેવા ફળો તમારે જોઈએ તેવા ફળો કાળે કરીને બાહ્યજગતમાં પણ તેનાથી અવતરણ પામે છે. કલ્પના શક્તિએ ઉદ્ભાવની શક્તિ છે. સર્જન શક્તિ (creative power) છે. મનુષ્યને મળેલી ઉંચામાં ઉંચી સર્વોત્કૃષ્ટ દીવ્ય બક્ષીશ છે. મનુષ્ય જ્યારે આ સત્યની પ્રતીતિ પામે છે, અને તેનો ઉપયોગ કરે છે ત્યારે તે તદ્દન બીજોજ મનુષ્ય બની જાય છે. તે અગાઉનો પામર, રંક, ભીડ, શક્તિહીન મનુષ્ય રહેતો નથી, પરંતુ પોતામાં ઇશત્વનો અંશ જાગૃત કરેલો અસાધારણ મનુષ્ય બને છે. તે પછી તેને એમ લાગે છે “ સંયોગો મારા વશમાં છે, સંયોગોને વશ હું નથી. મારા વંશકમાનુગત લક્ષણો ગમે તેવા નરસા હોય પણ તે સર્વ મારા કબજામાં છે. એ સર્વ સંયોગો, પરિસ્થિતિઓ, વેદનો અને જ્ઞાન

૧૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બળ રૂપી સમુદ્ર ઉપર થઇને મારૂ નાવ સલામત લયહિનપણે વહ્યેજ ન્દય છે. સંયોગોને હું ધાર્યા પ્રમાણે બનાવી શકું છું. મારી મરજી ન હોય તેવું મારાવડે કશું પણ કોઈ કાળે બનશે નહીં. કેમકે હું સર્વનો સ્વામી છું.”

અહો ! આવો આત્મ-સંયમ સમાજમાં ક્યારે પોતાનું યોગ્ય સ્થાન મેળવશે ? લોકો તેની કદર કરતા ક્યારે શીખશે ? અમેરીકાના કેટલા મોટા નગરોની વિદ્યા શાળાઓમાં ઉપરોક્ત પ્રકારનો “આત્મ સંયત વર્ગ” (self-governed grade) રાખેલો છે, અને તેમાં ફક્ત એવાજ વિદ્યાર્થીઓ પ્રવેશ કરી શકે છે કે જેઓએ પોતાના ઉપર સંયમનો કાંઈ પરિચય આપેલો હોય, જેઓ પોતાના સર્વ કાર્યો અને તેમજ મનોવૃત્તિને કાબુમાં રાખી શકતા હોય અને જેઓએ પોતામાં અમુક પ્રકારની ઉત્તમ “ઠેવો” ને પ્રકૃતિમાં એક રસ કરી દીધી હોય. આપણો વિદ્યાશાળાઓમાં આ પ્રકારની પદ્ધતિ ક્યારે દાખલ થશે ?

આ વિષયની સમાપ્તિ કરતા પહેલા સમર્થ તત્ત્વજ્ઞ પંડિત Herbert spencer ના નીચેના અમર શબ્દોને આ સ્થળે ટાંકવાની વૃત્તિને હું મે રોકી શકતા નથી. આત્મસંયમ અને ચારિત્ર વિશે લખતા તે મહા પંડિત જણાવે છે કે “In the supremacy of self-control consists one of the perfections of the ideal man. Not to be impulsive—not to be spurred hither and thither by each desire—but to be self-restrained, self-balanced, governed by the just decision of the feelings in Council assembled + + + + that it is which moral education strives to produce.” અર્થાત્:—“આત્મસંયમની ઉત્કૃષ્ટતામાં આદર્શ-મનુષ્યની સંપૂર્ણતા રહેલી છે. આવેગ અથવા તાત્કાલીક વૃત્તિ ક્ષોભને વશ થઇને કોઈ કામમાં ન જ પલાવવું, પ્રત્યેક વાસના તરંગથી અંહીથી ત્યાં અને ત્યાંથી અંહિ તણાયા ન કરવું, આત્મ-દમન કરવું, સમભાવ વિશિષ્ટ રહેલું, બધી વૃત્તિઓને સલામાં આમંત્રણ કરીને તેમણે એકમતે સ્થાપેલ નિર્ણયથી નિયમાવું; આવી પરિસ્થિતિને ઉપજાવવી એ નૈતિક શિક્ષણનો ઉદ્દેશ છે.”

અમારો પણ આજ લક્ષ્ય છે. “આત્મ-સંયત વર્ગ” માં તમારી જાતને દાખલ કરવા તમે શક્તિમાન બનો એજ અમારી શુભેચ્છા અને પ્રાર્થના છે.

સમાજસેવાની આવશ્યકતા.

૧૮૯

વર્તમાનકાળે સમાજ સેવાની આવશ્યકતા.

આ જગતમાં મનુષ્યત્વ સિદ્ધ કરવા માટેની કોઈપણ પ્રવૃત્તિ કરવી જોઈએ, આપણો ધર્મધ્વનિ પણ તેવી પ્રવૃત્તિ કરવામાટે સર્વથા પ્રવર્તેલો છે. તેનેમાટે સરલ બુદ્ધિ, પૂર્ણ અને અનુભવ સિદ્ધ યુક્તિઓ તેમાં દર્શાવવામાં પણ આવી છે, સાંપ્રત-કાળે તે મનુષ્યત્વને સિદ્ધ કરવામાટે કંઈ યુક્તિ ગ્રહણ કરવી જોઈએ? તે વિષે આપણે વિચારવાનું છે, જો તે વિષે દીર્ઘ વિચાર કરવામાં આવશે તો આપણાં પ્રબુદ્ધ હૃદયમાં એમજ નિશ્ચય થશે કે, સમાજ સેવા અથવા લોકારાધન કરવું, એ મનુષ્યત્વને સિદ્ધ કરવાનું ઉત્તમ સાધન છે, ભારત વર્ષની દરેક ઉચ્ચ ધર્મ ભાવનામાં જોશો તો જણાશે કે, ઘણાં ભારતીય આત્માઓએ અતુલ પ્રેમથી મનુષ્યોને ઉદ્ધારવા સારૂ જન્મ લઈ પોતાનો આત્મા અર્પણ કર્યો છે. જે મનુષ્યો સંસારના વિવિધ દુઃખોથી પીડાય છે, તેમને દુઃખમાંથી છુટવાનો માર્ગ દર્શાવવો અથવા જાતે, તન, મન અને ધનથી તેમને દુઃખમાંથી મુક્ત કરી સુખી કરવા, એના જેવું મહત્કાર્ય બીજું કયું છે? આપણાં પ્રત્યેક ધર્મના નાયકોએ પોતાનું ઈશ્વરત્વ સમાજ સેવા કરીનેજ સિદ્ધ કરી બતાવ્યું છે?

સમાજ સેવાના સૂત્રોની રચના ચિરકાળથી ભારત વર્ષ ઉપર ચાલતી આવે છે, અમુક સમયથીજ તે રચના છિન્ન-ભિન્ન થયેલી હોય તેમ લાગે છે. હવે તેનો પુનરુદ્ધાર કરવો જોઈએ, સ્વાર્થી આવેશમાં તણાયા વિના પોતાની સમાજને ઐક્યભાવ દ્વારા મહા શક્તિવાળી બનાવવી હોય અને એક માત્ર પોતાની કોમ-સમાજના કલ્યાણને અર્થેજ સર્વ પ્રકારના પ્રયત્નો, સાધનાઓ તથા ઈચ્છાઓ જો હૃદયાગ્રહ થયેલી હોય તો તેના જેવી બીજી એકે પ્રવૃત્તિ નથી, કોમ-જાતિને ઉન્નત તથા ગૌરવયુક્ત કરવાનું સાધન સમાજ સેવાજ છે, સત્ય, ધર્મ, પ્રેમ, શૌર્ય, પરાક્રમ અને ઔદાર્ય વગેરે સર્વ ઉદાત્ત ગુણો મેળવી આ વિશ્વની સપાટી ઉપર પ્રવૃત્તિ કરનારા પુરૂષોના હૃદયમાં જો સમાજ સેવાનો મહાન્ ગુણ જાગ્રત થયો ન હોય તો તે પુરૂષો રંગથી નહીં પૂરેલા ચિત્રોના જેવા છે, જેમના હૃદય સમાજ સેવાની જગ્ય ભાવનાથી પ્રજ્વલિત છે, અને જન સમાજના પ્રેમરૂપ અમૃતથી મત્ત થયેલા છે, તે પુરૂષોના સ્વાર્થ ભુમય ચરિત્રો ભારતના ઇતિહાસને દીપાવ્યા વિના રહેતા નથી.

આ ઉપરથી આપણને સમાજસેવાના કર્તવ્ય તરફ ઉચ્ચ ભાવના થયા વિના રહેશે નહીં. સાંપ્રતકાલે પ્રત્યેક યુવકે પ્રાતઃકાલે કરવા યોગ્ય ધાર્મિક ક્રિયાની સાથે પોતાના જીવન કર્તવ્ય વિષે વિચાર કરતાં સમાજસેવાનો જ મુખ્ય વિચાર કરવાનો છે. સમાજસેવા અથવા લોકારાધન કરવાના પવિત્ર વિધિના શિક્ષા પાઠો યથાર્થ

૧૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બાણી તેને ક્રિયામાં મુકવા માટે તન મન અને ધનથી પ્રવર્તવું જોઈએ. આપણે આ વિશ્વની રંગભૂમિમાં મનુષ્યવેશે આવ્યા પછી આપણે સમાજસેવાનું પવિત્ર નાટ્ય ભજવવું જોઈએ. આપણા કાર્યોનો અને સમસ્ત સાધનોનો કેવળ સમાજસેવાનો એકજ ઉદ્દેશ હોવો જોઈએ. તે એજ કે, જમે તે રીતે સમાજસેવા કરી આપણી જન્મભૂમિને કીર્તિશાળી કરી, જગતમાં તેને અનુપમ બનાવવી જોઈએ.

કેટલાએક અહંમાની આધુનિક વિદ્વાનો સમાજસેવાને એક નવીન માર્ગરૂપે બુલે છે અને તેમાં પોતાને તેના આઘ ઉત્પાદક તરીકે માને છે, તે તેમની મોટી ભુલ છે, કારણ કે, આપણો દીર્ઘ અને તીક્ષ્ણ દષ્ટિવાળો પૂર્વ ઇતિહાસ આજે પણ કહી રહ્યો છે કે:—જે આ ભારતવર્ષની પ્રબળ શાંતિથી સમાજસેવાની નીતિને યથા-યોગ્ય રૂપે અનુસરી શકી હોત તો તેથી જે અવનતિ થઈ છે તે ન થાત.

હવે સમાજસેવા કેવી રીતે કરવી જોઈએ? તે વિષેનું દિગ્દર્શન કરવું, એ આ સ્થળે આવશ્યક છે. સાંપ્રતકાળે આપણી બીજી ડોમની જેમ આપણી જૈન ડોમ ઉપર પણ અનેક જાતના સંકટો જોવામાં આવે છે. ડોઈપણ કુટુંબ સર્વ પ્રકારના સાધનોથી સંપન્ન જોવામાં આવતું નથી. સર્વ ઉપર સુખ અને દુઃખના ચક્રોનું ભ્રમણ થયા કરે છે. કેટલાએક કુટુંબો કેળવણીથી વિમુખ રહે છે, ત્યારે કેટલાએક ઉદ્યોગના સાધનો વિના સીદાય છે. એ સર્વ કરતાં વિશેષ આશ્ચર્યની વાત એ છે કે, ગાડ રીઆ પ્રવાહની જેમ ચાડ્યા આવતા કેટલાએક રીવાજો હાનિકારક દેખાતા છતાં તેમનો ત્યાગ થઈ શકતો નથી અને તેથી આપણો આખો સમાજ અનેક પ્રકારની વિટંબનાઓ ભોગવે છે, સમાજના ખરા સેવકોએ આ સર્વ દુઃખમાંથી સમાજને બચાવી લેવો જોઈએ. સમાજસેવાની સાર્થકતા પણ તેવાજ કામમાં થાય છે. સમાજના સેવકોએ પ્રથમ આપણી પ્રજાના ગૃહ અને શાળા એ બે વિભાગ તપાસવાના છે. ગૃહના વિભાગની અંદર આચાર, આરોગ્ય અને નિર્વાહનું નિરીક્ષણ કરવાનું છે. જ્યાં આચાર, આરોગ્ય અને નિર્વાહની અવ્યવસ્થા ચાલતી હોય ત્યાં તે સમાજનો અધઃપાત અવશ્ય થયા વગર રહેતો નથી. સાંપ્રતકાળે આપણા આચાર વિચારમાં મોટો વ્યવ્યય થઈ ગયો છે. તેથી કરીને હાનિકારક રીવાજો તરફ તેમની ઉપેક્ષા રહ્યા કરે છે. તેથી પરંપરાએ ધર્મ અને નીતિના સ્વરૂપ ઉપર નકારી અસર થતી જાય છે. આ સમયે આપણી ડોમના નેતાઓએ સમાજની કાળજી રાખીને સેવા કરવાની છે. જે તેમને સમાજ તત્વનું સ્વરૂપ યથાર્થ સમજાવવામાં આવે તો તેમનામાં પરસ્પરને સહાય કરવાની, પરસ્પરના સુખ દુઃખમાં ભાગ લેવાની અને હળીમળીને રહેવાની ઉત્તમ પદ્ધતિ પ્રાપ્ત થયા વિના રહેશે નહીં એ પદ્ધતિના યોગથી સમાજ પોતાનું હિત સમજવાને શક્તિવાન થશે, એટલે તેમનામાંથી અનાચાર અને કુરીવાજો દૂર થવા લાગશે. તેથી કરીને કોઈ કોઈની સ્વતંત્રતા ઉપર

સમાજ સેવાની આવશ્યકતા.

૧૮૧

ત્રાપ મારશે નહીં, બાળવય જેવા હાનિકારક રીવાજ અટકી જશે, કેળવણી, કળા અને ઉદ્યોગ તરફ પ્રેમ બંધૂત થશે.

સાંપ્રતકાલે કોમની સેવાનું ખરૂં સ્વરૂપ કેળવણી માર્ગે દેખાડી સકાય તેમ છે. વિશ્વની ઉન્નતિના બધા માર્ગો ખુલા કરવાનું સાધન કેળવણી જ છે. કેળવણીનું વિશાળ દ્વાર ઉઘડવાથી ઉન્નતિના મનોહર મહેલમાં પ્રવેશ થઈ શકે છે. તેવી કેળવણીરૂપ વાંટિકાઓમાં વિહાર કરવાને માટે બાલકો અને બાલિકાઓને તૈયાર કરવા, એ સમાજસેવાનું મુખ્ય કર્તવ્ય છે. જો એ કર્તવ્ય યથાર્થ રીતે બજાવવામાં આવે તો ભારતીય પ્રબળને પુનઃ ઉન્નતિના માર્ગે લઈ જઈ શકાય, એ નિઃસંશય વાત છે.

જ્યારે સમાજસેવાનું માહાત્મ્ય સમજવામાં આવશે ત્યારે આપણી જ્ઞાતિ અને સંઘમાં કલહ, કુસંપ અને દ્વેષનો પરિત્યાગ સ્વતઃ થઈ જશે. કૃપાળુ પ્રીતીશ સામ્રાજ્યના શાંતિમય રાજ્યમાં સુધારાના માર્ગમાં પ્રજા ગતિ કરવા લાગશે. વર્તમાન કાળમાં જમણવારોમાં અને તેવી બીજી પ્રવૃત્તિઓમાં થતા ખર્ચોની જોડે જરૂરીયાત નથી તે બંધ કરી કોમની ઉન્નતિ જે કેળવણી, હુન્નર ઉદ્યોગની વૃદ્ધિ-અરસપરસ સહાય વીજેરેમાં તેને વ્યય થશે તો વિદ્યા, કલા અને ઉદ્યોગથી સંપત્તિમાં ઉમેરો થવા લાગશે અને પ્રજામાં નવું જીવન રહે ॥ લાગશે, વર્તમાન કાલે એવી સમાજસેવાના પાઠો આપણી જૈન પ્રજામાં હજી પ્રવર્ત્યા નથી; એ શોચનીય વાર્તા છે. તથાપિ હવે એ મહા વિદ્યાના મંત્રોનો ધ્વનિ કેટલાએક નવીન જૈન યુવકોના કર્ણ પર આવતો જાય છે, એટલી સતોષની વાત છે. સુધારાના સ્વરૂપને સમજનારી કોઈ કોઈ જૈન સંસ્થામાં સમાજસેવાના ઉપદેશો થવા લાગ્યા છે, તેથી આશા રહે છે કે, થોડે થોડે એ મહા વિદ્યાનું માહાત્મ્ય જૈન પ્રજામાં પ્રસરશે.

વ્યાપાર વિદ્યાની અધિષ્ઠાત્રીરૂપ જૈન પ્રજામાં જો કોમની સેવા તેની ઉન્નતિ કરવાનો પવિત્ર સંપ્રદાય વિશેષ પ્રવર્તે તો જૈન કોમને ચતુર્લિત લાભ થયા સિવાય રહે નહીં. વિવિધ પ્રકારના વર્તમાન સમયને હાનિકર્તા રીવાજો અને અયોગ્ય હુ-રાગ્રહને લઈને અત્યારે જૈન પ્રજાની સંઘશક્તિનો મૂળ પાયો જડમૂળમાંથી ડોલવા લાગ્યો છે. જૈનસમાજ જમાનાના સ્વરૂપને સમજતો નથી, તેથી જ તે અત્યારે પોતાની ઉન્નતિના મહેલની ઉચ્ચ રચના કરી શકતો નથી. હવે તે મહેલને જો દૃઢ પાયાથી મજબૂત અને સુશોભિત બનાવવો હોય તો સમાજસેવાનો ઉચ્ચ વિધિ તે પ્રજામાં પ્રવર્તવાનો જોઈએ. સાંપ્રતકાલે ઘણા વિદ્વાનોએ દીર્ઘ વિચાર કરી નિર્ણય કર્યો છે કે કોઈ પણ પ્રજા ગમે તેટલી સર્વોત્તમ વ્યવસ્થા ધરાવતી હોય, તેની પાસે ગમે તેટલું ધનપણ કે જનપણ હોય તોપણ જો તે પ્રજાનો બાલ, યુવાન કે વૃદ્ધ સમાજસેવાના તત્વને બાણનો ન હોય તો તે પ્રજા વિશેષ સમય પર્યંત સર્વ પ્રકારની ઉન્નતિ સાધી કે ટકી શકતી નથી.

૧૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સમાજસેવા વિષે મહત્વનો પ્રશ્ન એ છે કે, દેશની કે પ્રજાની શક્તિનો મૂળ આધાર વિદ્યાન અને શ્રીમંતોની ઉપર છે. તેમાં પણ વિદ્યાનોના કરતાં કેટલાએક કાર્યો શ્રીમંતોથી વધારે થઈ શકે છે. જૈન શ્રીમંતવર્ગની સંખ્યા જોકે સીમાબદ્ધ છે, તથાપિ એકંદરે જો તેટલી સંખ્યા પણ જો સમાજસેવાનું માહાત્મ્ય સમજી પોતાના કર્તવ્ય તરફ વળે તો સામાન્ય જૈનસમાજનો સારો ઉદ્ધાર થવાનો વિશેષ સંભવ છે. તથાપિ અમારે એટલું તો કહેવું પડશે કે તદ્દન ગરીબ વર્ગ શિષ્યાય જો સાધારણ જૈનસમાજ પણ જનસમાજની સેવાના મહાત્મ્યને ગ્રહણ કરે તો શ્રીમંત વર્ગના કરતાં વધારે કાર્ય કરી શકે. કાણકે. સાધારણ જૈનસમાજ મહાસમુદ્રના મોજાઓની માફક અસંખ્ય હોય છે. તેથી જો તે સમાજસેવામાં અમુક પ્રકારનો દૃઢ સંકલ્પ કરે તો તે સંકલ્પ ગમે તેટલો અસાધ્ય હોય તો પણ તે સિદ્ધ કર્યા વગર રહેતો નથી. અને તેજ ક્ષણે તે એક પર્વત જેટલું દ્રવ્ય ગમે ત્યાંથી પેદા કરી શકે છે. શ્રીમંતવર્ગ સાધન સંપન્ન હોવાથી જનસમાજના કાર્યો સારી રીતે કરી શકે, એ તો નિર્વિવાદ છે, પરંતુ શ્રીમંતાઈની સાથે તેમનામાં કેટલાએક સ્વાભાવિક પ્રમાદાદિ દોષો પેદા થઈ આવે છે, તેથી તેમના તરફથી સર્વ પ્રકારની આશા પૂર્ણ થતી નથી. તે દોષ વિષે એક સમર્થ વિદ્વાને સારો લેખ લખેલો છે, તે પ્રત્યેક જૈન શ્રીમંતે મનન કરવાજોવો છે. તેણે તે લેખની અંદર લખ્યું છે કે, શ્રીમંતવર્ગની આગળ કેટલીક જાગી પથરાય છે. જેમાં વૈભવવિલાસ અને માનકીર્તિની જાળ મોટામાં મોટી છે. એ જાળમાં સપડાએલા શ્રીમંતોને સમાજસેવાના તત્વો સ્પર્શ કરી શકતા નથી. વળી તે સાથે તેમનામાં દ્રવ્ય અને માનનો નાશ થવાનો ભય રહે છે, તેથી તેઓ ખુદી રીતે બાહર પડી શકતા નથી, તેથી તેઓ સંઘ કે જ્ઞાતિરૂપી શરીરની માત્ર બાહ્ય શોભારૂપ અને છે. અને સામાન્ય સમાજ તે સંઘ કે જ્ઞાતિરૂપી શરીરના મુખ્ય તત્વરૂપ છે અત્યારે ઘણે પ્રસંગે જોવામાં આવે છે કે, જૈન પ્રજાનો હિતકારી અને અતિ અગત્ય ધરાવનારો અગણિત સાધારણ જનસમાજ ઘણા લાંગા વખતથી આ દેશમાં શ્રીમંતવર્ગ તરફથી તિરસ્કાર તથા અપમાન પામતો કેટલીક વખત આવી પ્રવૃત્તિઓ કરતી વખતે દેખીયે છીયે. સંઘ સંઘથી કાર્યવ્યવસ્થામાં કદાગ્રહી, કીર્તિના લાલચુ અને સત્તાના લોભી શેઠીયાઓ તે વર્ગનો મુદ્દલ અવાજ રહેવા દેતા નથી. જેથી સાંઘિક કાર્યની વ્યવસ્થા સાથે જાણે કે તેમને કોઈ પણ પ્રકારનો સંઘર્ષ જ નથી, એમ મનાવવાના પ્રયત્નો થાય છે; તેથી સંઘના સંગીન જનસેવાના કાર્યો સિદ્ધ થઈ શકતા નથી. પશ્ચિમ દેશની પ્રજા શ્રીમંતોના એવા દોષોને સમજી ગઈ છે. તેથી તે દેશમાં સર્વ વ્યવસ્થાનો ભાર સામાન્ય જનવર્ગ ઉપર રહેલો હોય છે, તેથી તે દેશમાં સઘળા બે સાથે મળીને કામ કરવા લાગી જાય છે. તેમાંનો થોડો ભાગ કદાચ પોતાનો સ્વાર્થ સાધવાની વાસના રાખે તો પણ પ્રજાવર્ગના મહાન સમૂહનું બીલકુલ અનિષ્ઠ થઈ શકતું નથી. જૈન પ્રજામાં એથી તદ્દન ઉલટું અને છે. સંઘના નેતાપદ ઉપર

દેવ, ગુરૂ અને ધર્મ પ્રત્યે કેવો પ્રેમ હોવો જોઈએ ?

૧૮૩

રહેલા શેઠીઆઓ સામાન્ય વર્ગને ગણતા નથી, અને કેટલીક વખત આપ ખુદ સત્તા રાખીને તેઓ પ્રજાના કલ્યાણના માર્ગોમાં કંટકરૂપ બને છે. સાંપ્રતકાળે કેટલાએક દીર્ઘ-દર્શી અને સમાજસેવામાં ઉપકારમય જીવન ગુજારનારા નિઃસ્વાર્થી પુરૂષો સમાજના અગ્રભાગે વિરાજવાને આગળ પડવા જાય છે પણ સંકુચિત વિચારના અને સ્વાર્થી સંઘનાયકો તેમને વિવરૂપ બન્યા વગર રહેતા નથી, એ ઘણી ખેરકારક બીના છે.

છેવટે જૈન પ્રજાના મહાન વર્ગને વિનાંતિપૂર્વક કહેવાનું કે સાંપ્રતકાળે (પછી શ્રીમંત હોઃ સાધારણ હો કે ગરીબ હો) પ્રત્યેક બાલ, યુવા કે વૃદ્ધ જૈને સમાજ-સેવાના સૂત્રોનું શિક્ષણ લેવાનું છે. આ સમયે પ્રત્યેકને એકત્ર થઈ આત્મલોગ આપવાને કિંવા સ્વાર્થનો ત્યાગ કરવા તૈયાર રહેવું જોઈએ. સ્વાર્થની આહૂતિ આપ્યા વિના સંપ કે એકતા થઈ શકતી નથી. જો જૈનો આવા યોગ્ય પ્રસંગે પોતપોતાની સત્તા વિસ્તારવાના તથા પોતાનો કોઈ સ્વાર્થલોભ સાધી લેવાના અયોગ્ય પ્રયત્નો કરવા આગળ પડશે તો તેનું પરિણામ નકારૂં આવશે. સાંપ્રતકાળે ગરીબ જૈન પ્રજા દુઃખના મહાસાગરમાં પડતી જાય છે, આશ્રયના સાધનો વિના તેઓ રીઝાતી જાય છે, ગરીબ વિદ્યાર્થીઓ તીવ્રબુદ્ધિનું મહાભળ છતાં સાધનેને અભાવે ઉચ્ચ કેળવણીના ક્ષેત્રમાં વિચરી શકતા નથી. વ્યાપારકળામાં આગળ વધી શકે તેવા કુ-શાસ્ત્રમતિ જૈન યુવકોને વેપારમાં આગળ વધવાના પ્રસંગો મળી શકતા નથી. જેમ પૌષ્ટિક ખાન-પાન વિના હાડ-માંસ પરિપુષ્ટ થતાં નથી, તેમ સંઘરૂપી શરીરના સામાન્ય જ નસમાજ જ્ઞાનવ્યાપારકળા વિના પરિપુષ્ટ થતો નથી. તેથી સમાજસેવાની મહાવિધાનો જૈનોમાં પ્રચાર થવો જોઈએ. સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકા-એ ચતુર્વિધ જૈન સંઘમાં સમાજસેવાના વ્યાખ્યાનો વંચાવા જોઈએ અને તેવા વ્યાખ્યાનને અતે ઉત્સાહી શ્રોતાવર્ગની અંદર પ્રેમ ભરેલી અને એકતા સાધનારી પ્રભાવનાઓ કરવી જોઈએ. તેવા કોમકલ્યાણના કાર્યો જૈન પ્રજાના દરેક મનુષ્ય કરતા શીખો એજ અંતિમ પ્રાર્થના છે.

દેવ ગુરૂ અને ધર્મ પ્રત્યે કેવો અવિહ્વ પ્રેમ હોવો જોઈએ ?

(ગતિક પૃષ્ઠ ૧૭૫ થી શરૂ)

૧૦ દેવગુરૂને જૂહારતાં દશત્રિક અને પાંચ અભિગમ સાચવવા ખાસ લક્ષ રાખવું જોઈએ. દશત્રિકાદિકનું સંક્ષેપથી સ્વરૂપ નીચે મુજબ છે.

૧૯૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(૧) અગ્રદ્વારે, મધ્યદ્વારે અને ચૈત્યવંદન કરતી વખતે એમ અનુક્રમે ત્રણુવાર નિસ્સિદ્ધી કરતાં ઘરનો, દેરાસરનો અને દ્રવ્ય પૂજનો વ્યાપાર તજવાના છે. નિસ્સિદ્ધી શબ્દ નિષેધવાચક છે. તે નિસ્સિદ્ધી ક્રીધા પછી જે જે વ્યાપાર તજવાની પ્રતિજ્ઞા થયે તેનો ભંગ ન થાય તેવું લક્ષ રાખવું.

(૨) અગ્રદ્વારે પાંદડી નિસ્સિદ્ધી કહીને દ્વરથી પ્રમુદર્શન થતાંજ અંજલિમંધ નમસ્કાર કરી ભવના દેરા ઝળવા, રતનત્રયી ત્રી પ્રાપ્તિ માટે ચૈત્ય ફરતી ત્રણુ પ્રદક્ષિણા દેવી, પ્રદક્ષિણા દેતાં કોઈપણ પ્રકારની આશાતના નજરે પડે તે ટાળવી.

(૩) દેવગુરૂ દ્વરથીજ નજરે પડતાં પ્રથમ અંજલિમંદ્ર નમસ્કાર કરવો, મધ્યદ્વારે નજદીક જતાં અર્ધું અંગ નમાડવારૂપ અર્ધાવનત નમસ્કાર, અને ચૈત્યવંદન સ્તુતિ સ્તવના કરતી વખતે જે હાથ, જે ઠાંચણ અને મસ્તક એ પાંચે અંગ ભૂમિ ઉપર લાગે તેમ નમવું તે પંચાંગ નમસ્કાર કરવો. એ રીતે ત્રણુ પ્રણામ અથવા ઉપર મુજબ સર્વત્ર ત્રણુ ત્રણુવાર પ્રણામ કરવા.

(૪) પ્રમુના અંગે જે જળચંદનાદિક પૂજા કરવી તે અંગપૂજા, પ્રમુની આગળ જે અક્ષત ફળ નૈવેદ્ય પ્રમુખ ધરવાં તે અંગ્રપૂજા અને એ રીતે દ્રવ્યપૂજા કરીને એકાગ્રપણે ચૈત્યવંદન સ્તુતિ સ્તવનાદિક કરવાં તે ભાવપૂજા. એમ ત્રણુ પ્રકારની પૂજા ગૃહસ્થ ઉચિત કહી છે. સાધુને તો કેવળ ભાવપૂજાનોજ અધિકાર છે.

(૫) પિંડસ્થ, પદસ્થ અને ઉપાતીત એ ત્રણુ અવસ્થા અનુક્રમે છન્નસ્થતા, કેવલ્ય અને સિદ્ધતારૂપે ભાવવી. તેમાં (પ્રમુના જન્મ, દીક્ષાદિ પ્રસંગે) સ્નાત્ર અભિષેક પૂર્વક આવના ચંદનાદિક વડે વિશેષન કરતાં છન્નમસ્થ અવસ્થા, કેવળજ્ઞાન ઉપજ્યા બાદ છત્ર ચામરાદિક આઠ પ્રાતિહાર્યોવડેકેવળી અવસ્થા અને પચૈકાસન તથા ક.ઉસસગ્ગ સુદ્રાવડે પ્રમુની સિદ્ધ અવસ્થા ભાવવી ઘટે છે.

(૬) દેવગુરૂનાં દર્શન, વંદન, પૂજન સ્તવનાદિક કરતાં કેવળ દેવગુરૂના મુખ સામેજ દૃષ્ટિ સ્થાપવી તે શિવાય ઉચે નીચે, કે આસપાસ કયાંય(પાછળ, જમણી કે ડાબી બાજુએ) આડું અવળું જોવું નહિં.

(૭) પંચાંગ પ્રણામ કરતી વખતે યથાયોગ્ય રજોહરણ, ચરવલા કે ઉત્તરાસંગ વડે ત્રણુ વખત જ્યણા પૂર્વક ભૂમિનું પ્રમાર્જન કરવું.

(૮) ચૈત્યવંદન, સ્તુતિ સ્તવનાદિક કરતાં તેના શબ્દ અને અર્થ ઉપર તથા પ્રભુ પ્રતિમાદિ ઉપર બરાબર લક્ષ રાખવું.

(૯) ચૈત્યવંદનાદિક કરતાં યથાસ્થાને ૧ જોગમુદ્રા, મુક્તાશુક્તિમુદ્રા અને જિનમુદ્રા કરવા લક્ષ રાખવું. નમોઽથુણં કહેતી વખતે જોગમુદ્રા પ્રણિ-

દેવ, ગુરૂ અને ધર્મ પ્રત્યે કેવો પ્રેમ હોવો જોઈએ ?

૧૮૫

ધાન ત્રિક (જયવીયરાય પ્રમુખ) કહેતી વખતે મુક્તાશુકિતમુદ્રા અને કાઉસ્સગ્ગ ધ્યાને રહેતાં જિનમુદ્રા ધારણ કરવાનું કહેલું છે.

(૧૦) જયવીયરાય (પ્રાર્થના સ્વરૂપ), જીવંતિ ચેદ્યાધિ અને જીવંત કોવસાહુ એ ત્રણ અથવા મન, વચન, કાયાની એકાગ્રતાએ પ્રણિધાન ત્રિક કહેવાય છે. ઉક્ત દશત્રિકોનું સવિશેષ સ્વરૂપ દેવવંદન સાખ્યથી જાણવું.

(૧) પોતાના ભોગમાં આવે એવાં કૃણ કૂલાદિક સચિત્ત પદાર્થ, દેવગુરૂના દર્શન કરવા જિન મંદિર કે પોષધશાળામાં પેસતાં, બાહર મૂકી દેવા.

(૨) સ્વસ્થિતિ અનુસારે શુદ્ધ (સારાં) વસ્ત્ર અલંકારાદિક સજીને જ જવું.

(૩) બીજા બધા સંકલ્પ વિકલ્પ શમાવી દઈ મનને સ્વસ્થ, એકાગ્ર કરીને જવું.

(૪) એક શાટક-સળંગ-અખંડ ઉત્તરાસંગ જનોઈના આકારે ધારીને જવું.

(૫) દેવગુરૂનાં (દૂરથી પણ) દર્શન થતાં જ એ હાથ બેડી, મસ્તકે લગાડીને અંજલિખંદ્ર નમસ્કાર એકવાર અથવા ત્રણવાર કરવો. એ પાંચ અભિગમ સર્વ સામાન્ય કહ્યા. બાકી રાજા પ્રમુખ અધિકારી જનોએ રાજચિન્હ તરીકે લેખાતા મુગટ, છત્ર, ચામર, ખડ્ગાદિ શસ્ત્ર અને પાદુકા (બૂટ) પ્રમુખ બધાં વાનાં બાહર મૂકીનેજ અંદર પ્રવેશ કરવો.

(૧૧) દેવગુરૂનાં દર્શન, વંદન, પૂજન, સ્તવનાદિક કરીને બાહર નીકળતાં દેવગુરૂને પુંઠ પડે નહિ એવું લક્ષ રાખવું. પડખાના દ્વારે થઈને નીકળવું અથવા પાછે પગલે ચાલીને નીકળવું. જિનમંદિરમાં પ્રાયઃ ત્રણ દ્વાર (નીકળવાનાં) હોવાનો એજ હેતુ સંભવે છે કે સ્ત્રીઓએ ડાબા બારણે થઈને અને પુરૂષોએ જમણા બારણે થઈને પ્રભુને પુંઠ ન પડે તેમ ઉપયોગથી નીસરવું.

૧૨ જળ ચંદનાદિક વડે પ્રભુની દ્રવ્યપૂજા કરવાનો અંતરંગ હેતુ ભાવ-ઉદ્ભાસ વૃદ્ધિને માટે જ છે, એમ સમજી દરેક પ્રકારની દ્રવ્યપૂજા કરતાં સુસ્ત ભાઈ ખહેનોએ તેના અંતરંગ હેતુ તરફ બરાબર લક્ષ રાખવું ઉચિત છે. તેમ કરવામાં ન આવે અથવા તે દરેક દ્રવ્ય પૂજના અંતરંગ હેતુ તરફ દુર્લક્ષ રહે તો દ્રવ્યપૂજા કરનારને તેટલા માત્રથી સવિશેષ લાભ થઈ શકે નહિ તેથી અત્ર પ્રસ્તાવે તે દ્રવ્યપૂજના અંતરંગ હેતુ માટે કંઈક વિસ્તારથી ઉલ્લેખ કરશું. પ્રભુ પોતે કૃતકૃત્ય છે. તેમને પોતાની પૂજા કરાવવાની કશી જરૂર નથી. એટલે કે પૂજા કરનાર પૂજા કરવા વડે કંઈ પ્રભુને ઉપકાર કરતો નથી, પણ વસ્તુતઃ વિચારતાં પોતાનોજ ઉપકાર સાધે છે-સાધી શકે છે. શી રીતે ? તે હવે તપાસીએ.

(૧) ‘ જેવી ભાવના એવી સિદ્ધિ ’ ‘ ખરી અંતરંગ ભાવના ભવનો નાશ કરી શકે છે ’ એવી અંતરંગ ભાવના પ્રગટાવવા જિનેશ્વર પ્રભુ (અને સાક્ષાત્ પ્રભુના

૧૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અભાવે પ્રભુની પવિત્ર પ્રતિમા) પુષ્ટ આલંબનરૂપ છે. પ્રભુ પોતે નિર્મળ છતાં લબ્યજનો પોતાના ભાવમળની શુદ્ધિ માટે ઇન્દ્રાદિક દેવોની પેરે નિર્મળ (સુગંધિ) જળવડે, જન્મ અલિપેક, રાજ્ય અલિપેક, અને દીક્ષા અલિપેકરૂપે પ્રભુની છદ્ધસ્થ અવસ્થા દીલમાં ધારી, પ્રભુનો સ્નાત્ર અલિપેક કરી ભક્તિથી એવા તો આનંદિત થાય છે કે તેવા પ્રસંગે પોતાનાજ મલીન કર્મ (પાપ) નો નાશ અને શુભ કર્મ (પુન્ય) નો સંચય કરવારૂપ જે લાભ મળે છે તેની પાસે દેવતાદિકની ઋદ્ધિને પણ તૃષ્ણ જેવી અસાર અને પ્રભુ ભક્તિને જ સારરૂપ લેખે છે. જળ અલિપેક કર્યા પહેલાં પૂર્વ નિર્માલ્યને જયણ્ણથી ઉતારી લેતાં તેમજ અલિપેક કર્યા પછી પ્રભુના અંગને ઉત્તમ પ્રકારના સુગંધિ સૂક્ષ્મ વસ્ત્રવડે લૂછી લેતાં ભાવિક આત્મા સુલક્ષથી સારી નિર્જરા કરી શકે છે. તેથી વસ્તુતઃ પૂજા કરનાર, કરાવનાર, (સહાય અર્પનાર) અને તેની અનુમોદના કરનાર પોતાના જ આત્માને ઉજ્જવળ-નિર્મળ કરે છે. તેમાં પુષ્ટ આલંબન (નિમિત્ત કારણ) રૂપ જિનેશ્વર પ્રભુ અથવા પ્રભુની પરમ શાન્ત રસને દ્રવતી પવિત્ર પ્રતિમા જ છે.

આ સ્થળે એક અગત્યની વાત તરફ ભક્તજનોનું લક્ષ્ય ખેંચવું ઉચિત જણાય છે, તે એ છે કે ઇન્દ્રાદિક દેવોની પેરે પ્રભુનો સ્નાત્ર અલિપેક કરવાની પોતાની ફરજ વિસારી દઈ, કંઈક સ્થળોએ ભાડૂતી નોકરો પાસે તે કામ કરાવવામાં આવે છે એટલુંજ નહિ પણ તેવે પ્રસંગે આપણા હૈડાના હાર અને માથાના મુગટ જેવા પ્રભુના અંગે અણુછાજતી રીતે અતિ અરસટ અને અણીદાર વાળાકુંચીઓનો એવો ત્રાસદાયક ઉપયોગ કરાય છે કે તે દેખીને સાહુદય ભક્તજનોનું હૃદય ભરાઈ આવે છે, કંપે છે અને દ્રવે છે. ભીના અંગલૂછણ્ણથી જે કામ સુખે થઈ શકે છે, તે કામ કરવા, નાહુક દેખાદેખીથી તીક્ષ્ણ અણીવાળી વાળાકુંચી વડે કરાવા દેવાય તે કેવા પ્રકારની ભક્તિ ! સુસજ્જનો ભક્તિવશ ધારશે તો આવી અનેક બાબતોમાં જલ્દી સુધારો કરી શકશે અને અન્ય અવિચારી જનોને પણ શુભ માર્ગ દર્શક બની શકશે.

(૨) ચંદનનો સ્વભાવ શીતળ કરવાનો છે. અનંતી ક્ષમા અને સમતાવડે પ્રભુ પરમ શીતળ છતાં લબ્યજનો પોતાના અનાદિ રાગાદિક કષાય તાપને ઉપશમાવવા નિમિત્તે અને ક્ષમા, સમતાદિક ઉત્તમ ગુણો પ્રાપ્ત કરવા માટે તે પરમ પ્રભુને યજ્ઞ (પૂજા-અર્ચી) ને એજ પાર્થ છે કે હે પ્રભો ! અમે ભાવ શીતલતા પામીએ અને ભાવતાપ વમીએ એવો અનુગ્રહ આપ અમારી ઉપર કરો.

અત્ર જણાવવું જરૂરનું છે કે મુખ્ય પૂજા ચંદનની જ છે. કેસર, કસ્તુરી પ્રમુખ સુગંધી દ્રવ્યો અંગરચનાદિક પ્રસંગે શોભાકારી હોવાથી અન્ય લબ્યજનોને અનુમોદનાના કારણરૂપ થાય તેથી તેનો નિષેધ નથી. અન્યથા તેનો આગ્રહ પણ નથી. તેમ છતાં મુગ્ધજનો કેશર પ્રાછળ અર્ચ કરે છે અને ચંદન માટે ઓછી

દેવ, ગુરુ અને ધર્મ પ્રત્યે કેવો પ્રેમ હોવો જોઈએ ?

૧૯૭

દરકાર કરે છે. તેમણે પોતાની થતી ભૂલ સુધારી જરૂરી વસ્તુ માટે જ લક્ષ રાખવું જોઈએ.

(૩) સુમનસ્ નામ પુષ્પનું, પંડિતનું તેમજ દેવતાનું પણ છે. તાજાં, વિકસિત સુગંધી એવાં વિવેકથી અણાચેલાં ઉંચા પુષ્પો વડે પરમ પ્રભુને યજ્ઞતાં-પૂજતાં મનપ્રસન્ન-પ્રપુલ્લિત થાય છે, પ્રશંસાપાત્ર થાય છે અને દેવતાદિકને પણ અનુમોદનીય થાય છે. તેથી સુસજ્જનો ઇન્દ્રાદિક દેવોની પેરે પરમ પ્રભુને વિવિધ ભતનાં ઉત્તમ પુષ્પોવડે, પુષ્પમાઝ્ય^૧વડે, પુષ્પ પગરવડે યજ્ઞે છે. પૂજે છે અને પોતાના મનને પ્રમુદિત કરે છે તેમજ અન્યજનોને પણ અંગરચનાદિક વડે કર્મ નિર્જ્જના.કારણિક બની પ્રમુદિત કરે છે.

(૪) ધૂપ અગ્નિમાં દહી, મલીનવાસ દૂર કરી, ઉત્તમ ખૂશખો આપી, જાગે જાય છે. તેમ ભાવિક આત્મા પ્રભુ પાસે ધૂપ પૂજા વડે સ્વાર્થત્યાગ શિખી કરીને અનાદિ મિથ્યાવાસના દૂર કરી, શુભ લેશ્યા પ્રગટાવી સ્વપરનું હિત સાધી ઊંચી ગતિ પામે છે. પ્રભુની આશાતના ન થાય તેમ દૂરથી ધૂપ ઉખેલી પ્રભુની ડાળી બાબુએ રાખવો જોઈએ.

(૫) દીપકનો સ્વભાવ અંધકારને દૂર કરવાનો છે. જગદીપક એવા જિનેશ્વર પ્રભુ પાસે જ્યણા સહિત ઉત્તમ દીપક પ્રગટાવી પોતાનામાં સ્વાભાવિક જ્ઞાન દીપક પ્રગટ કરવા શુભમતિ આપવા પ્રભુ પાસે લબ્ય આત્મા પ્રાર્થે છે. કુદાં વિગેરે ત્રસ જીવોને! નાશ ન થાય તેમ તે દીપક જ્ઞાનસ પ્રમુખમાં જમણી બાબુએ રાખવો જોઈએ.

(૬) અક્ષત નામ (અખંડ) તંદૂલનું છે. એવા અખંડ ઉજવળ અક્ષત વડે સ્વસ્તિકાદિક અષ્ટ મંગલ આલેખી લબ્ય આત્મા પ્રભુ પાસે અખંડ અને ઉજવળ એવું મોક્ષ સુખ પ્રાર્થે છે. થોડા પણ અખંડ અણીશુદ્ધ અક્ષતજ વાપરવા ઉચિત છે પણ જેવા તેવા અણુશોધેલા જીવાકુળ ચોખા વાપરવા ઉચિત નથી. કેમકે દ્રવ્ય તે ભાવ નિમિત્ત=જેવું દ્રવ્ય વાપરીએ તેવો ભાવ પ્રગટ થવા પામે.

(૭) અણાહારીપદ--મોક્ષને પ્રાપ્ત થયેલા પરમપ્રભુની પાસે સ્વશક્તિ અનુસારે વિવિધ રસવતી ઢોઢીને લબ્યાત્મા નિવેદન કરે કે આપ મારી અનાદિની રસલોહપતા નિવારીને મને આપના અનુપમ અનુભવરસમાં લીનતા થાય તેમ કરો.

(૮) ઉત્તમ પ્રકારના રસવાળા (સરસ) ફળો સ્વશક્તિ અનુસારે પ્રભુ પાસે ઢોઢીને જેનાથી ઉત્તમ બીજનું કાંઈ નથી એવા મોક્ષફળનીજ લબ્ય આત્મા પ્રાર્થના કરે. આવી સહેતુક પ્રાર્થના પ્રભુ પાસે કરવાથી આત્મામાં વીર્યોદ્ધાસ પ્રગટે છે, જેથી પ્રભુએ ફરમાવેલા સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રરૂપ મોક્ષમાર્ગ ભણી

૧ વિવેકથી ગુચેલ, પણ સોય ઘેચેલ નહિ એવા.

૧૯૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આત્મા પ્રયાણ કરવા ઉજમાળ બને છે, અને અનુક્રમે ગુણસ્થાનકમાં આગળ વધી છેવટે નાગકેતુની પેરે નિર્મળ કેવળજ્ઞાન પામીને જન્મ, જરા, મરણ, આધિવ્યાધિ ઉપાધી રહિત મોક્ષસ્થાનને પ્રાપ્ત કરે છે. અષ્ટપ્રકારી પૂજા પ્રતિદિન કરવાના અભ્યાસી ભક્તજનો તેનું કંઈક રહસ્ય પામીને તેમાં અધિક રસ-અનુભવ મેળવી અન્ય મુગ્ધજનોને દ્રષ્ટાન્ત રૂપ બને એવા આશયથી તદ્દગત હેતુ, કંઈક વિસ્તારથી વર્ણવેલ છે. એજ રીતે ૧૭ પ્રકારી, ૨૧ પ્રકારી, ૧૦૮ પ્રકારી એમ અનેક પ્રકારી દ્રવ્યપૂજા, ભાવ પ્રાપ્તિ-રક્ષા-વૃદ્ધિ નિમિત્તે શાસ્ત્રમાં વર્ણવી છે, તેનું રહસ્ય ગુરુ-ગમ્ય મેળવી તેનો રસ-અનુભવ મેળવી ભવ્યાત્માઓ સ્વશ્રેય સાધે ! અપૂર્ણ.

વર્તમાન સમાચાર.

ભાવનગરમાં વિદ્વાન મુનિ મહારાજઓનું આવાગમન.

જેમાંથી અનેક મુનિરાજો અને શ્રાવક વ્યક્તિઓ અભ્યાસ કરી વિદ્વતા પામેલ છે તેવા શ્રીમદ્ યશો-વિજયજી પાડશાળા બનારસનો જન્મ આપનાર શ્રીમદ્ વિજયધર્મસૂરિ મહારાજ પોતાના વિદ્વાન શિષ્યો સાથે શ્રી સિદ્ધક્ષેત્રમાં ગયા ચાતુર્માસમાં બિરાજમાન હતા, ચાતુર્માસ વ્યતિત થયા બાદ અત્રેના શ્રી સંઘના આગ્રહપૂર્વક વિનંતિ અને આમંત્રણને માન આપી ગયા માગશર વદી ૧૦ ના રોજ અત્રે પધાર્યા હતા. અત્રેના શ્રી સંઘે સામૈયા વગેરેથી બહુજ સારી ભક્તિ કરી હતી. દોઢ માસ અત્રે સ્થિરતા થતાંના દરમ્યાન ચાર ભાષણો જુદા જુદા વિષયો ઉપર જૈન અને જૈનેતર પ્રજા અધિકારી વર્ગ વગેરે સમક્ષ આપ્યા હતા. અને સ્ત્રી સુધારણા અર્થે સ્ત્રીઓની સભા સમક્ષ બે ભાષણો આપ્યા હતા. જનહેરમાં ભાષણ આપવાનો પ્રયત્ન જૈન મુનિરાજો તરફથી આ શહેરમાં પ્રથમ હોવાથી જૈન અને જૈનેતર પ્રજાએ ખુશાલી બતાવી હતી.

અન્ય મુનિરાજો અને તેમાં વળી વિદ્વાન મુનિરાજઓનું આવાગમન આ શહેરમાં ક્વચિત્ ક્વચિત્ થતું હોવાથી અને હાલ ઘણે વખતે થયેલ હોવાથી તેમજ ઉક્ત મુનિરાજો અત્રેથી વિહાર કરી ગયા બાદ ન્યાયાભિનિધિ શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરિના વિદ્વાન પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજનું પણ આવકારદાયક આવાગમન તરતજ થયેલ હોવાથી અને તેમની વિદ્વતાનો વ્યાખ્યાન-જનહેર ભાષણ વગેરેથી ઉપરા ઉપર આ શહેરની જૈન પ્રજાને મળવાથી જૈન પ્રજામાં અનહદ ખુશાલી અને અપૂર્વ આનંદ થયો હતો.

સૂરિજી મહારાજને આગ્રહપૂર્વક અત્રે વધારે વખત સ્થિરતા કરવા માટે સર્વેની પ્રાર્થના છતાં શ્રી ગીરનારજીની યાત્રાનો લાભ લેવાની તીવ્ર ઇચ્છા હોવાથી વધારે વખત નહીં રોકાતાં મહા શુદ્ધ ૭ ના રોજ અત્રેથી વિહાર કરી ગયા છે.

ભાવનગરમાં થયેલ જાણવા યોગ્ય દિક્ષા મહોત્સવ અને તેનું કરણું જોઈતું અનુકરણ.

અનેક સ્થળે ઉપકાર કરતા શ્રી સિદ્ધાયજી તિર્થની યાત્રા કરી શ્રી ન્યાયાભિનિધિ શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ) ના પ્રશિષ્ય વિદ્વર્થ મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી

વતેમાન સમાચાર.

૧૯૯

મહારાજ અત્રેના શ્રીસંઘની વિનંતી અને આગ્રહપૂર્વક આમંત્રણથી મહા શુદી ૧૫ના રોજ અત્રે પોતાના વિદ્વાન શિષ્યમંડળ સહિત ભાવનગર પધાર્યા હતા. અત્રેના શ્રીસંઘે બહુજ ઠાઠથી ગુરૂભક્તિ દર્શાવવા સામૈયું કર્યું હતું અને ઉક્ત મહાત્મા શ્રીસંઘના મારવાડીના વંડાના નામથી ઓળખાતા ઉપાશ્રયમાં બીરાજમાન થયા હતા. બીજે દીવસથી તેરલા ત્યાંસુધી દરરોજ સવારે વ્યાખ્યાન થતું હતું, ઉક્ત મહાત્માનું વિદ્વતાપૂર્ણ અપૂર્વ શૈલીવાળું વ્યાખ્યાન શ્રોતાઓને આલ્હાદ ઉત્પન્ન કરતું હતું, સ્વીવારના રોજ આ શહેરની સમગ્ર પ્રજા સમક્ષ “હાલના સમયે આપણે શેની જરૂરીયાત છે” તે વિષય ઉપર જાહેર બાષણ આપ્યું હતું. જેથી અત્રેનો અધિકારીવર્ગ અને સાક્ષરવર્ગ સાંભળી ચક્રિત થઇ ગયો હતો. અત્રેની જૈન યોર્ડીંગમાં પણ ઉક્ત મહાત્મા તેમજ તેમના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રીવિભજવિજયજી મહારાજે પણ પ્રજા સમક્ષ જેમ જાહેર વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું, તેમવિદ્યાર્થીઓની વિનંતીથી ત્યાં પધારીને પણ બાષણ આપ્યું હતું. મહા વદી ૧૧ ના રોજ શ્રીજીરા (દેશ પંબળ)ના રહેવાશી જૈન બંધુ શંકરલાલ જૈનીની વિનંતી અને ઇચ્છાથી તેમનાં સુપતિને બેન બાગ્યવંતીને દિક્ષા આપવાનો મહોત્સવ શ્રીસંઘ તરફથી કરવામાં આવ્યો હતો. આ બંને સ્ત્રીપુરુષોએ ત્રણ વર્ષ થયાં સર્વથા બ્રહ્મચર્ય ગ્રહણ કર્યું હતું અને ધર્મસાધન ગિરંતર આ સુખી બેનું નિર્દોષ રીતે કરતું હતું. કાળની પરિપક્વતા થતાં અત્રે ચારિત્ર અંગીકાર કરવાનું નિમિત્ત પ્રાપ્ત થતાં શ્રીશત્રુંજયની શ્રીનવાલ્મ્યાત્રા પૂર્ણ થતાં બીજેજ દીવસે અત્રે ધર્મોષ્ટ દંપતિ પધાર્યા, ઘણા વખતની ઇચ્છા હોવાથી, મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજનો સુયોગ હોવાથી તાત્કાલીક તે બેનને દિક્ષા લેવાની તથા તેમના ધર્મપતિને દિક્ષા દેવાની ઇચ્છા થતાં, ઉક્ત દિવસે સવારના વરઘોડા ચડાવી શ્રીદાદાસાહેબની વાડીના દેવાલયના ચોકમાં શ્રીચતુર્વિધ સંઘ સમક્ષ શેઠ શંકરલાલ જૈનીએ પોતાની હાજરીમાં સ્વહસ્તે પોતાની પતિને ચારિત્ર ગૃહણ કરાવ્યું. ઉક્ત મહાત્માએ વિધિવિધાન સહીત દિક્ષા આપી હતી. બેનનું ચારિત્ર લીધા બાદ ચંપકશ્રી મહારાજ નામ સ્થાપિત કર્યું છે અને તે શ્રીદેવશ્રીજી મહારાજનાં શિષ્યા શ્રી હેમશ્રીજી મહારાજના શિષ્યા થયાં છે.

તેમના સંસારપક્ષના પતિ શંકરલાલભાઈને પગે વ્યાધી છે જે ચારિત્ર લે તો વિહાર કરવા અશક્ત હોવાથી, માત્ર સંસારમાં ગ્રહસ્થ તરીકે રહી આજીવીકાનું સાધન હોવાથી પોતાની જીંદગી સાર્વજનિક ધાર્મિક કૃત્યો કરવામાં અર્પી છે ધન્ય છે તે દંપતિને ! ! !

ચારિત્ર લેવાના દરમ્યાન ઉક્ત બહેન પાસે જે દાગીના હતા તે તેમના પતિએ તેમની મરજી પ્રમાણે સારા માર્ગે વ્યય કરવાની રજા આપેલ હોવાથી આડંબર અને ખાવાપીવામાં તેનો વ્યય ન કરતાં આ જમાનામાં શી વસ્તુની જરૂરીયાત છે તેવા ખાતાઓમાં નીચે મુજબ વ્યય કર્યો હતો.

૨૮૦) શ્રીમહાવીર જૈન વિદ્યાલય મુંબઈ.

૧૦૦) અંબાલા શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા.

૨૫) અંબાલા જૈન કન્યાશાળા.

૧૦) અંબાલા જૈન ટ્રેક્ટ સોસાયટી.

૫૦) શ્રી જીરા પાર્શ્વનાથને દીધું.

૧૫) પાલીતાણા જૈન બાળાશ્રમ.

૫૦) ભાવનગરના સાધર્મી બંધુને મદદ માટે (શેઠ કુંવરજી આણંદજી અને ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુભવનદાસને આ રકમ સોંપાઈ છે.)

૫૦) દીક્ષા મહોત્સવમાં.

૫૦૦)

દિક્ષાનો ખર્ચ પણ તે બંધુ શંકરલાલ જૈનીએ પોતાથી આપ્યો છે આ ઉપરથી આવા

૨૦૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મહોત્સવ પ્રસંગે ખર્ચ કરનાર કરાવનાર જ્ઞેન અંધુઓ અને બહેનોએ આ વાતનું અનુકરણ કરવા જેવું છે. આપણા ધર્મગુરુઓએ પણ તેવોજ ઉપદેશ આપવાની અમત્યતા છે.

વિશેષ આનંદજનક વાત એ છે કે ઉક્ત બેનને ચારિત્ર આપ્યા બાદ મુનિરાજશ્રી વલ્લભ-વિજયજી મહારાજે ચારિત્રથી થતા લાભો ? ચારિત્ર શું વેસ્તુ છે ? આત્મઉત્તતિ તેનાથી શી રીતે થાય છે ? સમાજનો ઉદ્ધાર તેથી શી રીતે થઈ શકે છે ? ચારિત્ર લેનારનું શું કર્તવ્ય છે ? ઉક્ત બેને ચારિત્ર લીધા બાદ તેની પરિપાલના કેમ કરવી, શી રીતે વર્તવાથી તેની વૃદ્ધિ થાય ? તેમના ગુણી વીગેરે સાથે વિનયથી કેમ વર્તવું ? તેમની સાથેના અન્ય સાધ્વી મહારાજોનું નવદિક્ષીતને કેમ પ્રેમ ઉત્પન્ન થાય તેવો માર્ગ લેવા વિગેરે વિષય ઉપર એક કલાક સુધી અપૂર્વ ઉપદેશ આપ્યો હતો જે સાંભળી ત્યાં હાજર રહેલ શ્રીચતુર્વિધ સંઘને અપૂર્વ આનંદ થયો હતો. ત્યાર-બાદ મહોત્સવ પૂર્ણ થયો હતો.

અત્રેના શ્રીસંઘની ઘણી આગ્રહપૂર્વક થોડા વધારે દિવસ સ્થિરતા કરવા માટે વિનંતિ છતાં ઘણે દુર વિહાર કરવાનો હોવાથી છેવટે મહા વદી ૧૩ ના રોજ ઉક્ત મહાત્માએ અત્રેથી વિહાર કર્યો છે.

સંસારના લગ્નાદિ પ્રસંગોએ સમાજ ઉત્તતિ માટે લક્ષ દેવાની જરૂર.

હાલમાં બનેલ તેવા કાર્યની અનુકરણ કરવાની જરૂરીયાત.

લગ્નાદિ પ્રસંગે જમણવાર, દાડખાનું, નૃત્ય, વરઘોડા અને તેવા બીજા નિમિત્તોમાં સ્વ-શક્તિ અનુસાર આપણી કામમાં દરવર્ષે મોટી સંખ્યામાં પૈસો ખર્ચાય છે પરંતુ હવે ચાલતા જમાનાને તેની જરૂર છે કે કેમ ? તેમજ તેમાંથી કોઈ બાતલ કે કમી કરવા યોગ્ય છે કે કેમ ? તેનો કોઈ વીચાર પણ કરવું નથી. ખેર ! પરંતુ તેવા કાર્યમાં સંકડો, હજારો, લાખો રૂપૈયા ખીનજરૂરીયાતે વાહવાહ કહેવરાવવા ખર્ચાય છે ત્યારે કામની ઉત્તતિ માટે, તેના બાળકોની કેળવણી માટે અસહાયકને સહાય માટે કોઈ એક પાછ પણ આપવા માટે ભાગે લક્ષ આપવું નથી. જે શોચનીય છે. સાંભળવા અને જાણવા પ્રમાણે આ સ્થિતિ ઉપર અમદાવાદ નિવાસી શેઠ મોહનલાલભાઈ હેમચંદ જવેરીએ લક્ષ આપ્યું છે. હાલ પોતાના પ્રિય પુત્ર ભોળાભાઈના લગ્ન પ્રસંગે જ્ઞાતિભોજનનું કાર્ય નહીં કરતાં સ્વામી અંધુઓની સેવા કરવા અર્થે સ્વામીવાત્સલ્ય કર્યું છે. રૂ. ૨૧૦૦) પોતાના સ્વર્ગસ્થ પત્નીના નામે જ્ઞાતિના બાળકોને માટે કેળવણી ફંડમાં આપ્યા છે અને લગ્ન નિમિત્તે રૂ. ૪૦૦) ની જુદી જુદી સંસ્થાઓને પણ બક્ષીસ આપેલ છે. આ દાખલો આવા પ્રસંગે પ્રથમજ હોઈ દરેક જ્ઞેન અંધુઓએ તેમનું અનુકરણ ખાસ કરવા જેવું છે. આવા ઉત્તમ કાર્ય માટે અમો શેઠ મોહનલાલભાઈ હેમચંદને અંતઃકરણપૂર્વક ધન્યવાદ આપીએ છીએ.

અંથાવલોકન.

શ્રીસુખ દર્પણ.

શ્રાવિકા.

સચિત્ર માસિક.

(પ્રથમ અંક.)

અમોને અભિપ્રાયાર્થે ભેટ મળેલ છે. શ્રી ઉત્તતિ, શ્રીસુખ વૃદ્ધિ અને શ્રીસંસાર સુધારણા અથે પ્રકટ થયેલ આ સચિત્ર માસિકનું અવલોકન કરતાં અમોને આનંદ થાય છે, આનંદ

અંથાવલોકન.

૨૦૧

એટલા માટે થાય છે કે અનેક માસિક અને પેપરો જૈન અને અન્ય વ્યક્તિઓ તરફથી પ્રસિદ્ધ થાય છે, પરંતુ સ્ત્રીને ઉપયોગી માસિક ઘણીજ અલ્પ સંખ્યામાં અને તે નમુના તરિકે અમુકજ છે, જ્યારે આ માસિકના તંત્રી અને વ્યવસ્થાપક જે અમારા જૈન અંધુઓ છે તેમણે જૈન કોમમાં અમારી એનો માટે-તેઓની સ્થિતિ ઉચ્ચ બનાવવા અર્થે, જેની ખરેખરી ખામી અને જરૂરીયાત હતી, તે ઘણુંજ મોટું સાહસ કરી આ માસિકનો જન્મ આપી આવશ્યકતા પુરી પાડી છે તેને માટે ધન્યવાદ ઘટે છે. આ માસિકને ઉપયોગી અને ખેંચાણકારક બનાવવા માટે તેને બાહ્ય અને અભ્યંતર બંને પ્રકારની સુંદરતા આપી છે. બાહ્ય સુંદરતા વિવિધ રંગબેરંગી મુખપૃષ્ઠ ઉપર આપેલી આ માસિકની જરૂરીયાત બતાવનારું શાસનદેવી અને દરેક ગુજરાતી-મારવાડી-કચ્છી-દક્ષીણી વગેરે સ્ત્રીમંડળ કે જે પ્રેમથી ઝીલેલાં પુષ્પની માળા ગુંથી ઉકત શાસનદેવી માતાને આરાપણુ કરે છે, અને શ્રીશાસનદેવી બાણે કે સ્ત્રીમંડળની ઉન્નતિ માટે પોતાનો હર્ષ બતાવતા હોય તેમ જણાય છે, તેવું દર્શનિક ચિત્ર આ માસિકની સૌંદર્યતામાં ખાસ વધારો કરે છે. આ વિકા માસિક નામ આપ્યા છતાં તેમાં આવેલા લેખોનું અવલોકન કરતાં તે એકલી જૈન જાહેરના માટે નહીં, પરંતુ જૈનેતર બધે સામાજિક રીતે દરેક પક્ષી જૈન હો કે જૈનેતર ગમે તે જાહેરને ઉપયોગી જણાય છે અને ઉદ્દેશ વાંચતાં તેમજ તેનું બીજું નામ સ્ત્રીમુખ દર્પણ જે નામ પણ મુખપૃષ્ઠ ઉપર આપેલું છે તે ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે, જેથી જૈન તેમજ જૈનેતર દરેક વ્યક્તિને આવકારદાયક છે.

આ માસિકના વિષયો અને તેને લગતા ચિત્રનો પરિચય કરતાં હાલમાં વીશમી સદી નામના નીકળતાં માસિકની યોજના જે ખરેખર પ્રશંસનીય થયેલ છે, તે ઉપરજ ખાસ આ માસિકના જન્મ આપનારાઓએ લક્ષ અને ઉદ્દેશ રાખી પ્રગટ કરેલ હોય તેમ જણાય છે જેથી આ માસિક પણ ભવિષ્યમાં વધારે પ્રશંસાપાત્ર નિવડશે એમ અમાને સંપૂર્ણ ભરૂંસો છે.

જેમ આ માસિકના જન્મદાતા એક પેપરના ચલાવનારા અનુભવી હોઇને ભવિષ્યમાં વધારે ઉપયોગી બનાવશે તેમ ખાતરી છે, તેમ આ માસિકની આદ્ય પ્રેરણા કરતા એક મંગળાજાહેર નામના જાહેર હોવાથી આ સા ઉપયોગી માસિક ભવિષ્યમાં વધારે પ્રશંસાપાત્ર અને જરૂરીયાત પુરી પાડશે તેવા સુચિન્હો તેથી પણ જણાય છે.

હાલમાં ચાલતા મહાયુદ્ધના પ્રસંગે જ્યાં જાપવાના કાગળો, જાપવાની શાહી વગેરે દરેક સાહિત્યની ઘણીજ મોંઘવારી છતાં આવું સુંદર માસિક ધારવા પ્રમાણે જેમાં મોટો અર્થ થયેલો હોવો જોઈએ, તેવું સાહસ ખેડવાનો જે પ્રયત્ન તેના જન્મદાતાએ કરેલ છે, જેને માટે તે ધન્યવાદને પાત્ર છે. તેટલુંજ નહીં પરંતુ આવા સમયમાં કરેલ પ્રવૃત્તિ બીજી રીતે ગૌણપણે પણ સમાજસેવા અબનવાનો પણ પ્રયત્ન હોઇ તેટલુંજ પ્રશંસાપાત્ર છે. આવા મોંઘવારીના પ્રસંગે જેમ આપણે આ પત્ર માટે એક સાહસ ઉપાડી લીધેલું માની ધન્યવાદ આપીએ છીએ, તેમ તેના વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ત્રણ રાખેલ છે જે નેતાં યોગ્ય છે. તેની સુંદરતા, ચિત્ર પરિચય વગેરે નેતાં ખરેખરી રીતે તે જૈન કે જૈનેતર દરેક વ્યક્તિ માટે તે ઉત્તેજનને પાત્ર છે. દરેક અંધુઓએ પોતાના ધરના શૃંગાર તરીકે અને પોતાની જાહેરના, માતાઓ અને સ્ત્રીઓની ઉન્નતિ માટે આ માસિકને ગમે તે રીતે ઉત્તેજન આપી તેની ભવિષ્યમાં વૃદ્ધિ થવા અને તેમ થતાં આપણો સ્ત્રીવર્ગ સુશિક્ષિત થવા પામે તે માટે આનંદપૂર્વક વધાવી લેવાની જરૂર છે. આ માસિક ભવિષ્યમાં વધારે ઉપયોગી બનશે એમ તેની સર્વ સ્થિતિ અત્યારે નેતાં માલમ પડે છે. અમે તેનું દિર્ઘાયુષ્ય ઇચ્છવા સાથે અભ્યુદય પામે એમ આનંદ સાથે જાહેર કરીએ છીએ.

મળવાનું સ્થળ,

વ્યવસ્થાપક આલિકા-ભાવનગર.

૨૦૨

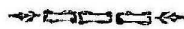
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈન એસોસીએશન ઓફ ઇન્ડીઆનો સં. ૧૯૭૨ ની સાલનો રીપોર્ટ.

અમોને અભિપ્રાય માટે ભેટ મળેલ છે. આ ધાર્મિક સંસ્થા આપણી કોમમાં પ્રથમ છે, તેમ પ્રથમથીજ તેની વ્યવસ્થા ઉત્તમ અને કાર્યવાહકો મોલાદાર અને પૂર્ણ ઉત્સાહી છે. ભૂતકાળમાં કેટલાક કારણોથી નીકા લેતી હતી, પરંતુ ખાસ છેલ્લા ત્રણ ચાર વર્ષોથી તેના ઉત્સાહી ઓ. સંકેટરીઓએ ઉચ્ચ સ્થિતિએ મુકવા અને ઉદ્દેશો પાર પાડવા જે પ્રયત્ન કર્યો છે, તે ધન્યવાદને પાત્ર છે એમ આ રીપોર્ટ વાંચવાથી તે માનવાને ખાસ કારણ મળે છે. ઉક્ત વિજયવતી સંસ્થા સંપૂર્ણ અવાજ કરી શકે અને ઉદ્દેશ પ્રમાણે અસરકારક થઈ પડે તેના માટે તેમાં ઘણા સલાસદો થવાની જરૂર છે, કે જે થવાથી ઉક્ત સંસ્થા પોતાના કાર્યમાં બળવતી થાય તેને માટે હજી આપણી સમાજે તે માટે ખાસ લક્ષ્ય ખેંચવાની જરૂર છે.

આ વાર્ષિક મેળાવડા વખતે તેના પ્રમુખ શેઠ દેવકરણલાલ મૂળજીએ જૈન કોમની તનદુરસ્તીની ખાખતમાં અને કોમની કેળવણીની પ્રગતિ ખાખતમાં કોમનું જે લક્ષ્ય ખેંચ્યું છે તે ખાસ લક્ષ્યમાં લેવા જેવું છે. અમો દરેક રીતે આ સંસ્થાનો અભ્યુદય ઇચ્છીએ છીએ.

ઉક્ત રીપોર્ટ સાથે મરહુમ શેઠ ગુલાબચંદ મોતીચંદ દમણીયાની યાદગીરી જળવી રાખવા મળેલી ઉક્ત સંસ્થાની મીટીંગમાં કરેલ ફંડ માટે તેના લીસ્ટ સાથેની યાદી અમોને મોકલવામાં આવેલ છે, તે ફંડના વ્યાજમાંથી જૈન વિદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપ આપવાનું ઠરાવવામાં આવેલ છે, તે ખરેખર જરૂરનું છે અને મદદ કરવા યોગ્ય છે; પરંતુ આ વખતે સખેદ જણાવવું પડે છે કે જો ઉક્ત સ્વર્ગવાસી બંધુએ કરેલી આપણી સમાજસેવા કિંમતી અને યોગ્ય છે તો તેવા એક કિંમતી સેવા બળવનાર જાહેર પુરૂષની પાછળ તેની કદરદાની કે કિંમત જૈનકોમ કેવી રીતે કરે છે તે લીસ્ટમાં જણાવેલી માત્ર બાવીસેંહની એક રકમ કે જે કેળવણીના ઉત્તેજન માટે અને તે પુરૂષની જાહેર સેવા માટે તદ્દન નજીવી છે. આવીજ રીતે મી. વીરચંદ રાઘવજી ગાંધી કે જેણે સ્વાર્થનો ત્યાગ કરી સમાજસેવા કરી હતી તેની પાછળ તેના કુટુંબની સંભાળ રાખવાની કે યાદગીરી માટે જૈનકોમે કેવી કિંમત કરી છે તે સૌ જાણે છે, આમ હોવાથી જૈનેતર આપણા સમાજ માટે ખરેખરી કિંમત ન કરે અને બીજી રીતે બોલે તો બનવાબેગ છે. જેથી આવા કાર્યોમાં જૈન શ્રીમંત વર્ગ વગેરેએ પોતાની લક્ષ્મીનો ફાળો વધારે આપવાની જરૂર છે.

મુખ્ય ઇલાકાની જૈન વસ્તીમાં પ્રાંતવાર આવતું મરણ પ્રમાણ અને જૈન કોમના નેતાની ફરજ.

આવા હેડીંગની એક નાની જુક પ્રસિદ્ધ કરી અમોને ભેટ મોકલેલ છે જેમાં જૈન કોમનું લક્ષ્ય ખેંચવા માટે તેના પ્રસિદ્ધ કર્તા અને તેને માટે ઘણા વખતથી સતત પ્રયાસ કરનાર બંધુ નરોત્તમદાસ બી. શાહે સારો પ્રયત્ન કર્યો છે. જૈન વસ્તીમાં પ્રાંતવાર જે મરણ આવે છે તેના આંકડા ઘણાજ સતત પ્રયત્ન કરી તેઓએ મેળવી આ જુકમાં દાખલ કર્યા છે. આવો પ્રયાસ તેઓ ઘણા વખતથી કરી જૈન કોમનું મરણ પ્રમાણ ઓછું આવે, સુખાકાર્ય જળવાઈ રહે તેના માટે જૈન કોમની જે દાઝ તેઓના હૃદયમાં છે તે આથી બતાવી આપે છે. તે જુકમાં બતાવ્યા પ્રમાણે જૈન કોમની પ્રજાની તનદુરસ્તી સાચવવા માટે તેઓએ બતાવેલા ઉપાયો આદરણીય છે અને તેને માટે તેઓ ખરેખર ધન્યવાદને પાત્ર છે.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને વિનંતિ.

આ સભા તરફથી હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયેલા ગ્રંથો આમાસિકના ગયા (માહ) માશના ટાઇટલ ઉપર જણાવ્યા મુજબ આ સભાના લાઇફ મેમ્બરોને પોસ્ટ પુરતા પૈસાનું વી. પી. કરી બેટ મોકલવાનું શરૂ કરવામાં આવેલ છે, જેથી દરેક બંધુ તે સ્વીકારી લેશે. જે બંધુઓને એક માશની અંદર બેટના ગ્રંથો ન મળે તેઓએ અમોને લખી જણાવવું.

મહોપાધ્યાય શ્રી શાન્તિચંદ્રગણિ કૃત.

સંસ્કૃત ગ્રંથ.

કૃપારસ કોશ.

આ પવિત્ર ગ્રંથ તેજ છે કે જેના શ્રવણથી ખુશી થઈ મહાન મુગલ સમ્રાટ અકબર આદ-શાહે પોતાના વિશાળ રાજ્યમાં સાલ ભરમાં જ મહિના સુધી જીવહિંસા બંધ કરી હતી અને જૈનધર્મનું બહુ માન કરી જગતમાં ખ્યાતિ વધારી હતી. તેજ આ કૃપારસ કોષ ગ્રંથ છે જે છપાઈ તૈયાર થયો છે. આ મહાન ગ્રંથના સંપાદક જૈન ઇતિહાસ પ્રેમી અને વિદ્વદ્ગણ મુનિ-રાજ શ્રી જિનવિજયજી મહારાજ છે, કે જેનો જૈન ઐતિહાસિક શોધ માટે અપરિમિત પ્રયાસ છે. પુસ્તકના પ્રારંભમાં એક લાંબી પ્રસ્તાવના ઉક્ત મહાત્માએ રસીલી અને આકર્ષક હિન્દી ભાષામાં, જગદ્ગુરૂ શ્રી હીરવિજયસૂરિને સમ્રાટ અકબર આદશાહે શી રીતે આમંત્રણ કર્યું ! તેઓશ્રીનો સત્કાર શી રીતે કર્યો ! ઉપાધ્યાયજી શ્રી શાન્તિચંદ્રજીએ શું શું કર્યું ? આ ગ્રંથની શામાટે રચના કરી અને અકબર આદશાહે તેમને શું કરી આપ્યું ઇત્યાદિ વાતો વગેરે ઘણી ખુબી ભરેલી અને આકર્ષક રીતે લખવામાં આવેલી છે. આદશાહે સૂરિજી મહારાજને જે જે મહાન ફરમાનો-સત્કાર આપી છે. તેની વિશ્વસનીય ઇંગ્રેજી નકલો હિન્દી ભાષાંતર સહિત આપવામાં આવેલ છે. સાથે ઘણી જ મુશ્કેલીથી અને ઘણો જ ખર્ચ કરી મૂળ ફારસી ફરમાનોના સુંદર અને મહોટા બે ફોટોગ્રાફ્સ (છબીઓ સાથે આપવામાં આવેલ છે, કે જે આજસુધીમાં કોઈપણ સ્થળે પ્રગટ થયા નથી. અકબર આદશાહની મહોરનો પણ એક ફોટોગ્રાફ આપવા સાથે ગ્રંથના પ્રારંભમાં શ્રીહીરવિજયજીસૂરિ અને આદશાહનો દર્શનીય ફોટોગ્રાફ આપવામાં આવ્યો છે. પુસ્તકની અંતમાં આખા ગ્રંથનો સરલ ટુંક સાર આપવામાં આવેલ છે. એ રીતે આ ગ્રંથની સુંદર રચના કરવામાં આવી છે.

આખો ગ્રંથ ઉંચા અને બહા આટપેપર ઉપર જીલુ અને લાલ એમ ડબલ રંગમાં, સુંદર ટાઇપિમાં છપાવવામાં આવેલ છે.

કિંમત રૂ ૧-૦-૦ પોસ્ટ જીડું, જે પુસ્તક જોતાં તદ્દન નજીવી લાગશે. માત્ર થોડી નકલો જ શીલીકમાં છે, જેથી જેમણે ખરીદવું હોય તેમણે અમોને લખી મોકલવું. પાછળથી રૂ ૫) આપતા પણ મળશે નહીં અને પરતાવું પડશે.

વિજ્ઞાપિ ત્રિવેણિ.

આ સંસ્કૃત ગ્રંથ જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્યનો હોઇને આવી જાતનું પુસ્તક જૈન સાહિત્યમાં તો શું પરંતુ સમગ્ર સંસ્કૃત સાહિત્યમાં પણ હજુસુધી પ્રગટ થયું નથી. ઐતિહાસિક

દષ્ટિએ આ ગ્રંથ ખરેખર મહત્વનો છે. તેમાં આવેલા વૃત્તાંત જૈન સમાજની તત્કાલિનસ્થિતિપર કેવું સરસ અજવાળું પાડે છે. તે આ ગ્રંથનું અવલોકન કર્યે માલમ પડે તેવું છે.

આ ગ્રંથના સંપાદક શ્રીમાનમુનિરાજશ્રી જિનવિજયજી મહારાજ છે. આઠ ફેર્મના ગ્રંથ ઉપર ૧૨ ફેર્મની પ્રસ્તાવના લખી જૈન ઇતિહાસ ઉપર ઉક્ત મહાત્માએ સારું અજવાળું પાડેલું છે કિંમત (કપડાનું પુઠું) રૂ. ૧-૦-૦ (સાદું બાઇડીંગ) રૂ. ૦-૧૪-૦ (અમારે ત્યાંથી મળશે.) પોસ્ટેજ જુદું.

પુસ્તક પહેાંચ.

નીચેના પુસ્તકો વગેરે અમોને લેટ મળેલ છે, જે ઉપકાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ.

- ૧ દીપમાલિકા વ્યાખ્યાન. મુનિરાજશ્રી મુખસાગરજી મહારાજ મુંબઈ.
- ૨ જિનલક્ષિત આદર્શ નં. ૧૫ કાપડ મારકીટ વેપારી મંડળ મુંબઈ.
- ૩ શ્રીપાટણ જૈન મંડળ (મુંબઈ) નો રીપોર્ટ શ્રી પાટણ જૈન મંડળ તરફથી.
- ૪ મહુવા ગૌરક્ષક સલાનોછવીશમો વાર્ષિક મહોત્સવ. મહુવા ગૌરક્ષા સલાના મંત્રી.

આ માસમાં નવા હાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

શેઠ અમરચંદ હેમચંદલાઈ રે૦ તલેગામ-દાલાડે (પુના) પે. વ. લાઈફ મેમ્બર.

જૈન ઉપદેશકો જોઈએ છીએ.

શ્રી જૈન શ્રેવેતાંબર કોન્ફરન્સ સંકુલ લંડોન ફંડ માટે લાખણો આપી ફંડની વસુલાત કરી શકે તેવા કેળવાયલા, અનુભવી, બાહોશ ઉપદેશકો બહારગામોએ ફરવા માટે જોઈએ છીએ. પગાર લાયકાત મુજબ આપવામાં આવશે. અરજી સાથે અગાઉ જ્યાં નોકરી કરી હોય તેના સર્ટીફિકેટની નકલ તથા ખાત્રી માટે પોતાના આગેવાન જૈન ગૃહસ્થનો ખાત્રીપત્ર મોકલવો.

શ્રી જૈન શ્રે. કોન્ફરન્સ
પાયધુની, મુંબઈ નં. ૩

મણીલાલ સુરજમલ ઝવેરી.
સારાભાઈ મગનલાલ માદી.
ઝો. સેક્રેટરીઓ, શ્રી સુ. લં. ફંડ.

શેઠ મગનલાલ કંકુચંદનો ખેદકારક સ્વર્ગવાસ.

ધંધા અર્થે મુંબઈ રહેતાં વિજયપુર નિવાસી બંધુ મગનલાલ કંકુચંદ ગયા પોશ વહી ૧૩ ના રોજ ટુંક વખતની ખીમારી ભોગવી પંચત્વ પામ્યા છે. તેઓ ધર્મશ્રદ્ધાળુ હોવાથી પોતાની જીંદગીમાં ધર્મના અનેક શુભ કામો તેઓએ કરેલા છે અને સ્વર્ગવાસ પહેલાં થોડી મુદતમાં જન્મભૂમિના પોતાના શહેરમાં ઉઘાપનનો કરેલ મહોત્સવ તે વાતની સાક્ષી પુરે છે. સિવાય કેળવણીને ઉત્તેજન, અંથોદ્ધાર, તીર્થયાત્રા વગેરેમાં પણ પોતાની લક્ષ્મીનો સારો વ્યય કરેલો હતો. તેઓ સ્વભાવે મીઠનસાર અને શાંત હતા અને ખરેખરા ગુરૂ ભક્ત પણ હતા. તેવા એક નરરત્નના સ્વર્ગવાસથી અમો અમારી દીલગીરી જાહેર કરીએ છીએ અને તેઓના કુટુંબનો દિવાસો આપવા સાથે તેઓના આત્માને પરમ શાંતિ મળે તેમ ઇચ્છીએ છીએ.